

Zespół Szkół Przyrodniczo – Biznesowych w Tarcach

Numer programu:

ZSP-B/2017

PROGRAM NAUCZANIA

Zawód : Technik Logistyk
Symbol cyfrowy: 333107

Autorzy:
Justyna Duda

Konsultant
Patrik Pinczewski

.....

Zatwierdzam

.....

(data, pieczęć, podpis)

Spis treści

1. Plan nauczania dla zawodu technik logistyk.....	3
2. Ogólne cele kształcenia w zawodzie.....	4
3. Metodyka realizacji programu.....	5
4. Metody motywowania uczniów.....	10
5. Programy nauczania poszczególnych przedmiotów zawodowych:.....	15
5.1 Przedmiot: Bezpieczeństwo i higiena pracy.....	15
5.2 Przedmiot: Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej.....	19
5.3 Przedmiot: Język angielski zawodowy.....	24
5.4 Przedmiot: Kompetencje personalne i społeczne.....	28
5.5 Przedmiot: Organizacja pracy małych zespołów.....	32
5.6 Przedmiot: Przygotowanie do zawodu.....	35
5.7 Przedmiot: Obsługa magazynów	46
5.8 Przedmiot: Organizacja transportu	65
5.9 Praktyka zawodowa	83

1. Plan nauczania dla zawodu technik logistyk.

Lp.	Przedmioty	Ilość godzin	
		Teoretycznych	Praktycznych
1.	Bezpieczeństwo i higiena pracy.	15	
2.	Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej.	60	
3.	Język angielski zawodowy.	60	
4.	Kompetencje personalne i społeczne.	15	
5.	Organizacja małych zespołów.	15	
6.	Przygotowanie do zawodu.	180	75
7.	Obsługa magazynów.	223	377
	7.1. Realizacja procesów magazynowych.	111	245
	7.2. Obsługa magazynów poprodukcyjnych.	94	60
	7.3. Obsługa magazynów dystrybucji.	18	72
8.	Organizacja transportu.	167	283
	8.1. Planowanie i organizowanie procesów transportowych.	118	196
	8.2. Planowanie i organizowanie procesów spedycyjnych.	26	40
	8.3. Dokumentowanie realizacji procesów transportowo – spedycyjnych.	22	47
9.	Praktyka zawodowa.		160*
	RAZEM	735	735

* praktyka zawodowa w poz. 10 jest wyłączona z puli godzin.

2. Ogólne cele kształcenia w zawodzie.

Absolwent szkoły kształcenia w zawodzie technik logistyk powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. planowania i organizowania prac związanych z procesem logistycznym w łańcuchach dostaw;
2. zarządzania zapasami;
3. organizowania prac związanych z gospodarką magazynową;
4. zarządzania gospodarką odpadami;
5. planowania i organizowania prac związanych z procesem logistycznym w jednostkach gospodarczych i administracyjnych.

3. Metodyka realizacji programu.

Zajęcia powinny być przeprowadzane z zastosowaniem metod aktywizujących. Współczesny nauczyciel to nie tylko wykładowca, przekazujący wiedzę i egzekwujący jej opanowanie. Jest również trenerem odpowiedzialnym za opanowywanie przez uczniów umiejętności oraz kształtowanie ich nawyków i postaw. Umiejętności trenerskie nauczyciel może nabyć i doskonalić w ramach szkoleń, treningów i studiów podyplomowych dla nauczycieli organizowanych przez ośrodki szkoleniowe i akademickie.

Do podstawowych umiejętności trenerskich nauczyciela należą: planowanie, umiejętności techniczne, komunikatywność, inteligencja emocjonalna, panowanie nad procesem dydaktycznym, oraz umiejętność myślenia i tworzenia koncepcji.

1. Planowanie

W trakcie planowania występuje: formułowanie celów zajęć, dobór treści, dobór metod, komponowanie struktury zajęć (z uwzględnieniem zasady przeplatania się aktywności uczniów i aktywności nauczyciela).

2. Umiejętności techniczne

Należą do nich umiejętności związane z przygotowywaniem plansz, folii, obrazów komputerowych, aranżacją sali, obsługą urządzeń (rzutników, kamery, sprzętu wideo).

3. Komunikatywność

Na umiejętności z zakresu komunikacji werbalnej składa się aktywne słuchanie, zadawanie właściwie sformułowanych pytań, wypowiedzianie się. Język wypowiedzi powinien być prosty, jasny, dostosowany do poziomu grupy.

Komunikatywność niewerbalna wyraża się utrzymywaniem kontaktu wzrokowego, właściwą postawą ciała, gestami, mimiką, dykcją, modulacją głosu. Wymienione elementy powinny składać się na obraz osoby energicznej, wprowadzającej odpowiednie tempo i dynamikę zajęć.

4. Inteligencja emocjonalna

Wyraża się ona umiejętnością kierowania własnymi emocjami oraz panowaniem nad grupą i jej nastrojami. Inne umiejętności i cechy z tego zakresu to: przyciąganie uwagi, wywieranie wpływu, pewność swoich działań, poczucie humoru, odporność na stres, tworzenie klimatu zaciekawienia, oraz twórcze podejście do zajęć (każde spotkanie powinno być niepowtarzalne).

5. Panowanie nad procesem dydaktycznym

Na początkowych zajęciach należy ustalić zasady pracy w grupie, a potem wymagać ich przestrzegania. A oto elementy składające się na panowanie nad procesem dydaktycznym:

- kierowanie dynamiką grupy,
- stymulowanie aktywności każdego ucznia,
- nawiązywanie do wiedzy i doświadczeń uczniów,
- stosowanie podsumowań i ewaluacji.

6. Umiejętność myślenia i tworzenia koncepcji

Nauczyciel powinien umieć w swojej pracy stosować metody analizy i syntezy, rozwiązywać problemy, wyjaśniać wątpliwości, tłumaczyć trudne zjawiska i procesy, wyłaniać kluczowe wątki dyskusji, formułować wnioski, porządkować materiał w struktury i koncepcje.

Zajęcia prowadzące do osiągnięcia celów kształcenia powinny być realizowane z zastosowaniem zróżnicowanych metod kształcenia, z przewagą metod aktywizujących. Należy zachować odpowiednie proporcje pomiędzy aktywnością nauczyciela i aktywnością grupy (klasy). Poniżej zestawiono metody kształcenia przydatne w prowadzeniu zajęć z ich uszeregowaniem według stopnia zaangażowania uczniów – od najmniej do najbardziej angażujących i wyzwalaających aktywność:

- wykład,
- wykład konwersatoryjny,
- dyskusja i dyskusja panelowa,
- studium przypadku,
- przygotowanie wystąpień i prezentacje,
- burza mózgów,
- gra symulacyjna,
- odgrywanie ról,
- metoda projektów
- ćwiczenia praktyczne.

A. Wykład

Wykład to metoda, w której aktywny jest przede wszystkim nauczyciel, uczniom zaś przypada rola słuchaczy. Aby uczniowie byli w jak największym stopniu aktywnymi słuchaczami, warto stosować odmianę wykładu, zwaną wykładem konwersatoryjnym. Nauczyciel prowadzący taki układ urozmaica go różnymi formami kontaktu i konwersacji z uczniami, zadając im pytania, zachęcając do wypowiedzi, podawania przykładów, stawiania pytań, dyskusowania.

Na zajęciach wykład nie może występować nigdy jako jedyna metoda. Formę tę można zastosować jako:

-wykład wprowadzający, przygotowujących uczniów do studium przypadku, dyskusji, burzy mózgów

lub odgrywania scenek,

-wykład podsumowujący, pod koniec zajęć, porządkujący zdobytą wiedzę podczas ćwiczeń realizowanych różnymi metodami.

Na podstawie badań stwierdzono, że człowiek może skoncentrować się na treści przekazu ustnego przez około 15 minut. Po tym czasie gwałtownie spada natężenie uwagi i zainteresowanie. Dlatego też wykład nie powinien przekraczać tych ram czasowych.

Przyswajanie treści będzie znacznie efektywniejsze, jeżeli słowo zostanie wsparte obrazem. Rysunki, schematy i mapy myśli mogą być demonstrowane na planszach, foliogramach lub rzutowane z komputera na ekran. Demonstrowanie obrazów w zaplanowanej kolejności porządkuje tok myśli nauczyciela, ułatwia mu utrzymywanie wątku wykładu pomimo licznych dygresji i pytań, wspomaga percepcję i zapamiętywanie treści przez uczniów.

B. Dyskusja

Dyskusję można stosować na początku, w trakcie i na końcu zajęć. Przed jej rozpoczęciem należy ustalić zasady (np. kto udziela głosu), a potem ich przestrzegać. Dyskusja będzie

ożywiona, jeżeli zaprezentowane zastaną dwa przeciwstawne poglądy lub nawet trzy różne stanowiska,

a poszczególni uczestnicy będą spierać się, argumentować i bronić swoich przekonań. Można sformułować dwa lub trzy poglądy przed dyskusją lub za pomocą odpowiednich pytań doprowadzić do ich wykrystalizowania się w jej trakcie. Ciekawe efekty daje zgrupowanie zwolenników poszczególnych poglądów w różnych miejscach sali i możliwość przemieszczania się ich w miarę, jak padające argumenty przekonują niektórych uczniów do zmiany wcześniejszego poglądu na sprawę.

C. Dyskusja panelowa

Ta forma wymaga wcześniejszego przygotowania uczestników. Wytypowani uczniowie zaznajamiają się z zaplanowanym zagadnieniem, a następnie toczą między sobą dyskusję, prezentując dwa (lub więcej) różne punkty widzenia. Po pewnym czasie pozostali członkowie grupy mogą włączyć się do dyskusji, a nawet dosiadać się do członków panelu reprezentujących odpowiadający im pogląd. W trakcie dyskusji można zmieniać zdanie i przechodzić na stronę przeciwną.

D. Studium przypadku

Opis przypadku może być wzięty z życia lub wymyślony. Nauczyciel może je zaczerpnąć z podręcznika lub opracować samodzielnie. Uzupełnieniem opisu przypadku są pytania, które ukierunkowują analizę.

Studium przypadku składa się z następujących etapów:

- Indywidualne zapoznanie się uczniów z opisem przypadku.
- Praca w zespołach 3-5 osobowych – analizowanie przypadku, przygotowanie odpowiedzi na pytania, wykonanie notatki graficznej (plakatu).
- Prezentacja wyników prac przez przedstawicieli zespołów.
- Podsumowanie – uogólnienie, wnioski, zalecenia.

E. Przygotowywanie wystąpień i prezentacje

Wcześniej wytypowany uczeń przygotowuje kilkuminutowe wystąpienie na uzgodniony temat,

a następnie prezentuje je forum klasy z zastosowaniem plakatu lub folii do rzutnika pisma. Wystąpienie może być oparte na wywiadzie np. z właścicielem firmy.

F. Burza mózgów

Pełna sesja burzy mózgów, składająca się z czterech etapów (postawienie problemu, przedefiniowanie problemu, właściwa burza mózgów, ocena propozycji), trwa od trzech kwadransów

do półtorej godziny. Lider sesji udziela głosu i pilnuje przestrzegania reguł (nie wolno krytykować pomysłów na etapie ich zgłaszania, pierwszeństwo mają wypowiedzi nawiązujące do poprzedniej, etap oceny następuje po zakończeniu etapu zgłaszania pomysłów). Pomocnikiem lidera jest sekretarz zapisujący pomysły na widocznych dla wszystkich planszach lub na tablicy.

Jeżeli czas nie pozwala na zorganizowanie pełnej sesji burzy mózgów, można stosować jej elementy (np. w celu wytworzenia pewnej liczby twórczych pomysłów).

G. Gra symulacyjna

Jest to metoda uczenia się przez działanie. Uczniowie mają wykonać określone zadanie. Gra symulacyjna odbywa się według ustalonych reguł. Powinna umożliwiać uczniom prześledzenie zastosowania w praktyce poznanych zasad teoretycznych lub samodzielne dojście do tych zasad poprzez doświadczenia zebrane w grze.

H. Odgrywanie ról

Odgrywając role uczniowie uczą się przez przeżywanie. Przebieg zajęć według tej metody jest następujący:

- Zapoznanie się uczniów ze scenariuszem scenki i opisem roli.
- Odgrywanie scenki.
- Dyskusja- uczniowie wyrażają swoje odczucia i mówią, czego się nauczyli.
- Omówienie zachowania uczniów podczas odgrywania ról dokonane przez nauczyciela.
- Podsumowanie, wnioski.

I. Metoda projektów

Jak każda metoda aktywizująca metoda projektów wymaga od nauczyciela pracy przygotowawczej. Od innych metod odróżnia ją to, że nie zamyka się w obrębie pojedynczego spotkania, lecz obejmuje pewien okres (od kilku dni do kilku miesięcy, zależnie od rodzaju projektu).

Metoda projektów w największym stopniu angażuje osobowość ucznia i to zarówno sferę poznawczą, jak i emocjonalną. Ma wiele wartości: uczy poszukiwania wiedzy w różnych źródłach, rozwiązywania problemów, planowania, pracy w zespole. Stosując ją, należy przeznaczyć na początku jedno spotkanie na zaplanowanie prac, następnie wygospodarować czas na kolejnych spotkaniach na konsultacje, a na końcu okresu przewidzianego na realizację projektu przewidzieć jedno spotkanie na prezentację gotowych projektów.

Powyżej zostały omówione najważniejsze aktywizujące metody kształcenia. W dalszej części nastąpi przedstawienie form pracy, które mogą stanowić elementy różnych metod. Należą do nich sesja plakatowa oraz praca z tekstem.

J. Sesja plakatowa

Uczniowie w zespołach 3-5 osobowych opracowują zagadnienia, a wyniki pracy przedstawiają

w formie plakatów wykonanych kolorowymi pisakami na dużych arkuszach papieru. Następnie przedstawiciele zespołów zawieszają swoje plakaty na widocznym miejscu i prezentują wyniki pracy zespołu.

Praca może odbywać się w zespołach równoległych (wszystkie zespoły opracowują to samo zagadnienie) lub w zespołach eksperckich (każdy zespół pracuje nad innym problemem).

K. Praca z tekstem

Tekst poddawany analizie może być fragmentem artykułu, książki, przepisów prawnych lub specjalnie do tego celu napisanym opracowaniem. Uczniowie mają na jego podstawie

odpowiedzieć

na pytania, opracować notatkę graficzną, przygotować plakat itp.

Notatka graficzna może mieć dowolną formę. Najczęściej stosuje się schematy blokowe i mapy myśli.

L. Ćwiczenia praktyczne

Ćwiczenia to metoda kształcenia polegająca na samodzielnym wykonaniu przez uczniów czynności, działań i operacji technologicznych odpowiednich dla danego zawodu, uprzednio pokazywanych im przez nauczyciela. Ćwiczenie polega na wielokrotnym wykonywaniu określonych czynności, których celem jest uzyskanie wyższej sprawności w działaniach umysłowych i praktycznych oraz rozwijanie aktywności sensomotorycznej uczniów. Metoda ćwiczeń może być wykorzystywana w czasie zajęć lekcyjnych w pracowniach i laboratoriach, jak również na przedmiotach zawodowych. Ćwiczenia wykonywane w toku zajęć praktycznych polegają na wielokrotnym i świadomym powtarzaniu wykonywanych czynności w celu ukształtowania określonych umiejętności i sprawności manualnych, niezbędnych w biegłym wykonywaniu zawodowych zadań logistycznych.

4. Metody motywowania uczniów.

Motywacja – jest to proces powstania, podtrzymania i ukierunkowywania działania, podtrzymuje określone zachowania ludzi mające doprowadzić do osiągnięcia określonych celów. Proces ten zachodzi, gdy spełnione są dwa warunki:

1. Osiągnięcie celu musi być postrzegane przez człowieka jako użyteczne,
2. Prawdopodobieństwo realizacji celu przez jednostkę musi być wyższe od zera.

W odniesieniu do praktyki szkolnej pojęcie motywacji ucznia musimy rozumować w dwóch teoriach.

W teorii wzmocnienia stosowane jest do wyjaśnienia, do jakiego stopnia uczniowie poświęcają uwagę

i wysiłek na rozmaite przedsięwzięcia pożądane przez ich nauczycieli albo niepożądane. Dotyczy ona subiektywnych doznań ucznia, jego chęci angażowania się w lekcję i czynności uczenia się oraz powodów zaangażowania. Głównym mechanizmem wywołującym dane zachowanie i utrzymującym je,

jest wzmocnienie (np.: pilna praca nad zadaniem może być wzmocniona przez pisemne lub ustne pochwały, dobre stopnie, przywileje itp.). Kiedy już uczniowie osiągną właściwy poziom wykonania utrzymuje się je wzmocnieniami na tyle częstymi, by zagwarantować jego trwałość. Wszelkie zachowania niezgodne z pożądanym wzorcem są wygaszane przez brak wzmocnień albo tłumione za pomocą kar. Zaś

w teorii potrzeb, które pojawiły się jako alternatywa dla teorii wzmocnienia, zachowanie jest odpowiedzią

na odczuwane potrzeby, które mogą być albo wrodzone i uniwersalne albo wyuczone i różnie rozwinięte.

Ów porządek wskazuje, że potrzeby muszą być zaspokajane w określonym porządku. Np.: od ucznia, który przychodzi do szkoły głodny i zmęczony, nie należy oczekiwać zaangażowania w pracę na lekcji. Aby skutecznie motywować uczniów, należy zajmować się jednocześnie ich potrzebami z niższych pięt hierarchii i tymi z wyższych, ściślej powiązаныmi z nauką szkolną.

Stopniowo teorie motywacji muszą zacząć uwzględniać i to, że człowieka nie tylko pcha do działania presja

i potrzeby, ale ludzie są bardziej proaktywni, decydują, co i dlaczego chcieliby robić. Przyjmują cele,

w sytuacjach, w których coś należy osiągnąć. W duchu teorii celów oraz w odniesieniu do nauki szkolnej, podkreśla się znaczenie, jakie dla przyjęcia przez uczniów celów dydaktycznych mają sprzyjające nauce stosunki międzyludzkie i uczenie się we współpracy; a także unikanie presji otwierającej ucznia na cele popisowe i unikowe.

Teorie motywacji wewnętrznej, mówią, iż ludzie działają według własnych planów - robią to, co robią,

bo chcą, a nie dlatego, że kieruje nimi potrzeba. Wymienia się tu: teorię autodeterminacji (sam decyduje, co ma robić, włącza się w działania grupy, funkcjonuje efektywnie w otoczeniu) oraz teorię uniesienia (uczucie to pojawia się zwykle, gdy jesteśmy pochłonięci trudnym i ambitnym zadaniem, kiedy wspinamy się na szczyty fizycznych i intelektualnych możliwości); w szkole

największym zagrożeniem dla uniesienia jest lęk, pojawiający się w sytuacjach, gdy uczniowie stawiani są przed zadaniami przekraczającymi możliwości poradzenia sobie z nimi; nauczyciele mogą wspomagać przeżywanie uniesienia na trzy sposoby: znać dobrze swój przedmiot, nauczać go z entuzjazmem i dzięki temu służyć uczniom za wzór dążenia do wewnętrznych nagród. Motywacja wobec tego odgrywa zasadniczą rolę w skutecznym nauczaniu.

Motywy uczenia się.

Wiele razy spotykamy się z następującą sytuacją: uczeń posiada wysoki poziom inteligencji, wiedzę i umiejętności, połączone z dobrym przystosowaniem do określonych, środowiskowych warunków działania, a mimo tego nie osiąga sukcesu. Zabrakło tego, co najważniejsze – motywu działania. Efekty nauczania, nie będą satysfakcjonujące dla obydwu stron. I choć nauczyciel zastosuje najlepsze środki przekazywania wiedzy, nie uzyska tego, że uczeń opanował ją trwale lub też stosował ją w praktyce. Musimy spowodować, by uczeń wyznaczył sobie cel, który pragnie osiągnąć przez naukę szkolną i dążył do osiągnięcia go.

Motywy uczenia są różne i ulegają zmianom wraz z wiekiem. Naturalny zapał do nauki charakterystyczny dla wczesnego etapu kształcenia mija. W tym pierwszym okresie nauczyciel musi pielęgnować, wzmacniać to zafascynowanie procesem uczenia. Nauczyciel mający wyczuć pedagogiczne będzie stosował atrakcyjne formy organizacji pracy, zajęcia wielopoziomowe, ciekawe środki dydaktyczne, indywidualizację pracy domowej. Następstwem takich działań będzie rozwój zainteresowań, a to zaowocuje wzmożoną aktywnością i pełniejszym przyswojeniem przekazywanych treści nauczania. W tym okresie istotną rolę odgrywa postawa nauczyciela, umiejętność nawiązywania kontaktu z dzieckiem, znajomość jego psychiki i uwarunkowań środowiskowych. Nauczyciel jest dla ucznia wzorem i inspiruje jego działania. Z wiekiem motywacja ucznia staje się bardziej świadoma. Oczywiście, wymieniane wyżej działania i postawy nauczyciela są też ważne w pracy z uczniem starszym. Ale w związku z tym, że motywacja jest coraz bardziej perspektywiczna i obejmuje już nie tylko chęć uzyskania dobrych ocen na świadectwie – to uczeń, na tym etapie kształcenia, dokonuje wyboru czynnika motywacyjnego. W uczeniu się starszych dzieci i młodzieży odgrywają rolę różnorodne propozycje klasyfikacji motywów uczenia się szkolnego. Do głównych motywów skłaniające ucznia do nauki zaliczamy:

1. wpływ sugestywny nauczyciela,
2. obawa przed złą oceną,
3. ciekawość i zainteresowanie,
4. ambicja,
5. siła nawyku,
6. praktyczna przydatność wiedzy,
7. potrzeba uzyskania świadectwa szkolnego,
8. motywy ideowe i światopoglądowe.

O tym, jakie motywy zostaną wybrane zadecydują osobiste cechy ucznia. Istnieje zależność między sposobem oddziaływania wychowawczego szkoły a dominacją określonej kategorii uczenia się. Aby pobudzić ucznia do nauki szczególnie ważne stają się wieloaspektowe podejście,

wyzwalane poprzez odpowiednie działania potrzebnych osiągnięć, właściwe wykorzystywanie zajęć, aby równomiernie angażować uczniów, włączanie zainteresowań. Istnieją także pewne czynniki, np. społeczne, doświadczenia wczesnego dzieciństwa, na które nauczyciel ma tylko nieznaczny wpływ. Nie można jednak ograniczać swego zainteresowania motywacją uczniów, tylko do nich. Jest jeszcze wiele działań, które można podjąć, aby zwiększyć motywację.

Czynniki motywacyjne zależne od nauczyciela.

Są określone działania, które nauczyciel może podjąć, aby zwiększyć motywację ucznia:

1. Poziom napięcia, jakie w uczniach wytwarza osiąganie danego celu uczenia się. Zadanie zbyt łatwe spowoduje, że uczniowie niewłaściwie zaangażują się w jego wykonanie. Jeżeli zadanie będzie za trudne, stres zacznie dominować nad uczeniem. Umiarkowany poziom napięcia i pomaganie uczniom w ustanawianiu sobie celów służy motywacji.
2. Koloryt emocjonalny. Uczniowie wkładają więcej wysiłku w uczenie się w zależności od tego czy środowisko i określona sytuacja dydaktyczna są przyjemne, czy nieprzyjemne. Nauczyciel może nadawać zadaniu pozytywny, negatywny lub neutralny koloryt emocjonalny.
3. Poziom poczucia sukcesu powiązany jest za stopniem trudności zadania i włożonym w nie wysiłkiem. Skuteczny nauczyciel uczy się, jak dostosowywać stopień trudności zadania do danego ucznia, pomaga dostrzec związki pomiędzy wkładem pracy i wysiłkiem a powodzeniem i osiągnięciami.
4. Poziom zainteresowania. Nauczyciel ma duże możliwości nawiązywania do zainteresowań uczniów, stwarza je materiał nauczania, jak i sposób jego realizacji. Urozmaicenie nauki, np. wycieczkami, inscenizacjami, wizytami ciekawych ludzi w połączeniu z aktywizującymi metodami, podtrzymuje zainteresowanie szkołą i nauką.
5. Sprzężenie zwrotne. Informacje zwrotne dotyczą tego, co uczeń powinien poprawić, jak i tego, co wykonuje dobrze. Muszą trafić do niego jak najszybciej, dotyczyć bezpośrednio czynności, powinny kłaść nacisk na pochwały, dowartościowywać, naprowadzać, wskazywać, utrzymywać ucznia w poczuciu odpowiedzialności, kierować uwagę ucznia na proces wykonywania zamiast na rezultat czynności, w przypadku informacji o błędzie wskazywać prawidłowo wykonaną czynność.
6. Kształtowanie motywów panowania i afiliacji. Uczniowska potrzeba panowania zostaje zaspokojona, jeśli uczeń czuje, że ma pewien wpływ na swoje środowisko dydaktyczne i na zadania. Potrzebę afiliacji nauczyciel może skierować na właściwą drogę poprzez wprowadzenie zespołowych struktur dydaktycznych celów i nagród; nie żałując czasu, pomoże uczniom utworzyć grupę klasową.

Sposoby motywowania uczniów.

Bez chęci do nauki nie można tak naprawdę nauczyć się niczego, dlatego tak ważna jest znajomość różnych sposobów motywowania uczniów.

Proponuje się następujące techniki motywujące ucznia do nauki:

1. Stwórz luźną, nieformalną atmosferę podczas lekcji, demonstruj poczucie humoru, żartuj, spraw, aby nauka w zabawie stała się przyjemnością.
2. Szanuj odmienne zdanie uczniów i zachęcaj ich do samodzielnego, krytycznego, twórczego myślenia.
3. Staraj się być lubianym nauczycielem.
4. Reaguj na potrzeby uczniów, np. kiedy mówią Ci, że czegoś nie rozumieją lub gdy demonstrują objawy zmęczenia, zniechęcenia lub znudzenia.
5. Stosuj pomoce audiowizualne.
6. Dostosowuj metody nauczania do stylów uczenia się uczniów.
7. Dbaj, aby poziom motywacji uczniów nie był zbyt niski (wtedy nic nie robią), ani za wysoki (wtedy dochodzi do dezorganizacji myślenia i działania, zwłaszcza w sytuacjach trudnych).
8. Obniżaj w grupie uczniów poziom napięcia i lęku; im wyższy lęk, tym mniejsza sprawność intelektualna.
9. Próbuje zaciekawiać uczniów i rozwijać ich zainteresowania; motywy poznawcze (pragnienie wiedzy i rozumienia) dają znacznie lepsze i trwalsze efekty niż czysto egocentryczne (rywalizacja, pokazanie swojej wyższości) i zewnętrzne (nauka dla stopnia i sprawienia przyjemności innym osobom).
10. Oczekuj od uczniów tego, co w nich najlepsze i mów im o tym.
11. Dostosuj wymagania do górnej granicy możliwości uczniów: niech mają poczucie osiągalności celu, ale przy dużym wysiłku; tylko wtedy bowiem nauka może być dla nich w pełni satysfakcjonującym wyzwaniem.
12. Przypominaj uczniom, że niepowodzenia i błędy to normalny etap na drodze do doskonalenia się.
13. Ucz wyciągania konstruktywnych wniosków z porażek.
14. Zachęcaj do odnoszenia sukcesów.
15. Omawiaj konkretne korzyści, jakie można odnieść z każdej lekcji.
16. Chwal uczniów często; także za najdrobniejsze osiągnięcia.
17. Nagradzaj współpracę.
18. Przyznawaj się do błędów, okazuj, że jesteś omylny, ponieważ to zwiększa sympatię uczniów do Ciebie i modeluje zachowanie uczniów (stanowi wzór do naśladowania).
19. Utrzymuj własną motywację do pracy na wysokim poziomie: bądź entuzjastyczny.
20. Kontroluj własny poziom stresu.

Recepta dla nauczyciela na sukces ucznia jest następująca:

1. Przekonaj ucznia, że naprawdę lubisz go uczyć.
2. Mów jasno, głośno, wyraźnie, z zapałem.
3. Dbaj o właściwe tempo mówienia.
4. Mów z zapałem.

5. Bądź swobodny i baw się razem z uczniem podczas nauki.
6. Okazuj mu zaufanie.
7. Wyraźnie określ cele.
8. Pokaż korzyści.
9. Bądź przygotowany do lekcji.
10. Dobrze organizuj lekcję.
11. Rób duże, przejrzyste i łatwe do oglądania pomoce naukowe.
12. Ogranicz do minimum czynniki rozpraszające uwagę.
13. Dbaj o dobry nastrój ucznia.
14. Nie nudź.
15. Przypominaj informację, kiedy uczeń zaczyna ją zapominać.
16. Polegaj na nim, stawiaj na niego, wierz w jego możliwości.
17. Bądź dla niego oparciem, bądź po jego stronie.
18. Nie oszukuj go.
19. Dotrzymuj przyrzeczeń.
20. Udzielaj odpowiedzi na najtrudniejsze pytania.
21. Jeśli coś mu się nie uda, zrozum go, ale nie okazuj litości, zachęć do dalszej pracy.
22. Zachęcaj go do chwalenia się kolejnymi osiągnięciami.
23. Chwal za wszystko, co da się pochwalić.
24. Mów mu często jak podoba Ci się jego praca, doceniaj go.
25. Nigdy nie przerywaj, kiedy on mówi.
26. Pozwól mu kontynuować Twoją myśl na jego sposób.
27. Słuchaj uważnie upewniając się, że dobrze rozumiesz.
28. Rozwijaj jego samodzielność.
29. Zachęcaj do krytycznego myślenia.
30. Okazuj mu swoje pozytywne uczucia.
31. Pokaż mu, że jesteś człowiekiem omylnym i popełniającym błędy.
32. Stosuj różne metody nauczania - bądź nieszablonowy i ekscytujący.
33. Odnoś do rzeczywistości to, czego go uczysz - niech praktyka uzupełnia teorię.
34. Kończ lekcję w takim momencie, żeby miał poczucie niedosytu (jak w dobrym serialu).

Podsumowując można stwierdzić, że nauczanie powinno być procesem, który skłania uczniów do przejmowania kontroli nad własnym uczeniem się, ale także proponuje poziomy tej kontroli, zależnie

od zdolności poszczególnych osób. Nauczyciel ma być osobą motywującą uczniów do pracy. Aby mógł

to czynić skutecznie powinien poznać ucznia, jego indywidualne potrzeby i zainteresowania, skoncentrować uwagę na sposobach skłaniania uczniów do tego, by czuli się odpowiedzialni za własną naukę i aktywnie w nią się angażowali, nagradzać swoich uczniów oraz zachęcać, by sami się nagradzali

i byli dumni z tego, czego dokonali. To z całą pewnością przyczynia się do zaistnienia właściwego klimatu, w którym uczniowie czują, że się o nich dba. Nauczyciel musi stworzyć dobre relacje z uczniami i klimat charakteryzujący się wzajemną troską i wsparciem, bo tylko w ten sposób może wyzwolić uczniowską naturalną motywację do nauki, a przecież o to właśnie w nauczaniu chodzi.

5. Programy nauczania poszczególnych przedmiotów zawodowych.

5.1 (BHP)Przedmiot: Bezpieczeństwo i higiena pracy.

Liczba godzin: 15

Efekt 1: Uczeń rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią.

1. Proponowana ilość godzin: 3 godziny

2. Treści (tematy):

1. Pojęcie ochrony pracy, bhp, ochrony środowiska, ergonomii i fizjologii.

2 – 3. Zasady bezpieczeństwa higieny pracy w zakładzie logistycznym.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: telewizor, odtwarzacz DVD, rzutnik pisma, filmy, foliogramy, podręcznik „BHP w praktyce”, miesięcznik ATEST.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności postępowania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Kodeks Pracy, Dzienniki Ustaw, normy.

Efekt 2: Uczeń rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających

w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Nadzór nad warunkami pracy sprawowany przez organy państwowe i społeczne.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: rzutnik pisma, foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności postępowania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Kodeks Pracy, Dzienniki Ustaw.

Efekt 3: Uczeń określa prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Podstawowe obowiązki pracodawcy oraz prawa i obowiązki pracownika w zakresie bhp.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: rzutnik pisma, foliogramy, film DVD.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Kodeks Pracy.

Efekt 4: Uczeń przewiduje zagrożenia dla życia i zdrowia człowieka oraz

i środowiska związane z wykonywaniem zadań zawodowych.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy dot. określonych procesów pracy.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: karty charakterystyk substancji niebezpiecznych.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk, ATEST.

Efekt 5: Uczeń określa zagrożenia związane z wystąpieniem szkodliwych

w środowisku pracy.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Definicje, podział i charakterystyka czynników szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: rzutnik pisma, foliogramy, druki.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia

umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Dziennik Ustaw, B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk.

Efekt 6: Uczeń określa skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Badania i pomiary czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (badania lekarskie).

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: miernik pomiaru hałasu i oświetlenia na stanowisku pracy, szczelności instalacji gazowych.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk.

Efekt 7: Uczeń organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Zasady organizacji stanowiska pracy, transport wewnętrzny i magazynowanie towarów, ochrona p-poż. w zakładzie.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: sprzęt do gaszenia pożarów, filmy DVD.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk.

Efekt 8: Uczeń stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Barwy i znaki bezpieczeństwa.

2. Zasady stosowania środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: zestaw środków ochrony indywidualnej.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: normy, B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk.

Efekt 9: Uczeń przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisy ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Definicja wypadku przy pracy i choroby zawodowej oraz klasyfikacja wypadków.

2. Postępowanie powypadkowe – dokumentacja i świadczenia z tytułu wypadków.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: dokumentacja postępowania powypadkowego – wzory dokumentów, filmy DVD.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Dzienniki Ustaw, B. Rączkowski „BHP w praktyce”, Wyd. ODDK, Gdańsk.

Efekt 10: Uczeń udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Zasady udzielania pierwszej pomocy w zakładzie pracy.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: film, manekin, apteczka, foliogramy, plansze.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Biorąc pod uwagę rangę tego efektu oraz teoretyczny charakter materiału należy stosować aktywne metody nauczania w celu rozwiązywania konkretnych problemów z zakresu warunków pracy możliwych do zaistnienia w zakładzie pracy, u pracodawcy. Lekcje należy uatrakcyjnić stosując środki wizualne takie jak: filmy, slajdy, pokazy. W celu nabycia umiejętności posługiwania się aktami prawnymi i przepisami uczeń powinien samodzielnie pracować na zajęciach z książką, aktami, przepisami, zbiorami przepisów.

6. Literatura: Instrukcje BHP.

5.2 (PDG)Przedmiot: Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej.

Liczba godzin: 60

Efekt 1: Uczeń stosuje pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej.

1. Proponowana ilość godzin: 8 godzin

2. Treści (tematy):

1. Charakterystyka gospodarki rynkowej.
2. Rynek i jego rodzaje.
3. Podstawowe siły rynkowe (popyt, podaż).
4. Funkcjonowanie mechanizmu rynkowego.
- 5 – 6. Podstawowe struktury rynkowe.
7. Elastyczność popytu.
8. Elastyczność podaży.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania dóbr. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawę do dalszego kształcenia w zawodzie.

6. Literatura: J. Mierzejewska – Majcherek „Podstawy ekonomii”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 2: Uczeń stosuje przepisy prawa pracy, przepisy o ochronie danych osobowych oraz prawa podatkowego i prawa autorskiego.

1. Proponowana ilość godzin: 8 godzin

2. Treści (tematy):

1. Podstawowe pojęcia z prawa pracy.
2. Źródła prawa pracy.
3. Zasady prawa pracy.
4. Umowa o pracę, a umowa cywilnoprawna.
5. Regulacje prawne dotyczące ochrony danych osobowych.
6. Prawo podatkowe.
7. Klasyfikacja podatków.
8. Ochrona dóbr intelektualnych.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: wzory dokumentów, foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu odpowiednich decyzji. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawę do dalszego kształcenia w zawodzie.

6. Literatura: Ustawy, Kodeks pracy.

Efekt 3: Uczeń stosuje przepisy z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Procedury uruchomienia własnej działalności gospodarczej.

2. Sporządzanie biznes planu.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: wzory dokumentów.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania dóbr. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawę do dalszego kształcenia w zawodzie.

6. Literatura: Ustawy , K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 4: Uczeń rozróżnia przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży

i powiązania między nimi.

1. Proponowana ilość godzin: 10 godzin

2. Treści (tematy):

1. Działalność gospodarcza.

2. Przedsiębiorca i jego cechy.

3. Formy własności przedsiębiorstw.

4. Spółki praw cywilnego.

5 – 6. Spółki prawa handlowego.

7. Klasyfikacja przedsiębiorstw.

8. Znaczenie małych i średnich przedsiębiorstw.

9. Formy organizacyjne zrzeszenia się przedsiębiorstw.

10. Elementy otoczenia przedsiębiorstwa.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania dóbr. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawę do dalszego kształcenia w zawodzie.

6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 5: Uczeń analizuje działania prowadzone przez firmy funkcjonujące w branży.

1. Proponowana ilość godzin: 3 godziny

2. Treści (tematy):

- 1 . Działalność produkcyjna.
- 2 . Działalność handlowa.
- 3 . Działalność usługowa.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu odpowiednich decyzji. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowią będą podstawę do dalszego kształcenia w zawodzie.

6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa,

M. Pietraszewski „Funkcjonowanie przedsiębiorstwa w warunkach gospodarki rynkowej”, Wyd. eMPI², Poznań.

Efekt 6: Uczeń inicjuje wspólne przedsięwzięcia z różnymi przedsiębiorstwami z branży.

1. Proponowana ilość godzin: 3 godziny

2. Treści (tematy):

1. Nawiązanie współpracy z przedsiębiorstwami logistycznymi, transportowymi i spedycyjnymi.
2. Wykorzystywanie giełd transportowych.
3. Współpraca w ramach sieci przedsiębiorstw, łańcuch dostaw, zintegrowany łańcuch dostaw.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: wzory pism, Internet.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Uczeń będzie potrafił wykorzystywać zasoby internetowe w przyszłej pracy zawodowej.

6. Literatura: INTERNET.

Efekt 7: Uczeń przygotowuje dokumentację niezbędną do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Wypełnianie dokumentów niezbędnych do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: wzory pism.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest uruchomienie własnej działalności gospodarczej. Uczeń będzie umiał wypełniać dokumenty, które umożliwią otworzenie działalności gospodarczej.

6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 8: Uczeń prowadzi korespondencję związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 9 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zasady redagowania pism.
- 2 – 3. Korespondencja w sprawach osobowych.
- 4 – 5. Korespondencja w sprawach handlowych.
- 6 – 7. Korespondencja w sprawach finansowych.
- 8 – 9. Korespondencja w sprawach transportowych.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: wzory pism.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest organizacja pracy biurowe w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać poszczególne pisma

i poprawnie je formułować.

6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 9: Uczeń obsługuje urządzenia biurowe oraz stosuje programy komputerowe wspomagające prowadzenia działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 4 godzin

2. Treści (tematy):

1. Komputer i urządzenia wspomagające pracę biurową.
2. Środki łączności.
- 3 – 4. Urządzenia biurowe.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: urządzenia biurowe.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest organizacja pracy biurowej w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał obsługiwać poszczególne urządzenia biurowe.

6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 10: Uczeń planuje i podejmuje działania marketingowe prowadzonej działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 7 godzin

2. Treści (tematy):

1. Najważniejsze pojęcia z marketingu.
2. Badania marketingowe.
3. Organizowanie marketingu w podmiocie gospodarczym.
4. Marketing mix.
- 5 – 6. Komunikowanie się przedsiębiorstwa z nabywcami.
7. Reklama.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest zapoznanie się z działalnością marketingową działalności gospodarczej. Uczeń będzie umiał wykorzystywać działania marketingowe w przyszłej pracy.
6. Literatura: A. Nowacka, R. Nowacki „Podstawy marketing”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 11: Uczeń planuje działania związane z wprowadzeniem innowacyjnych rozwiązań.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina
2. Treści (tematy):
 1. Innowacyjne rozwiązania w działalności gospodarczej.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest zapoznanie ucznia z kosztami i przychodami danego przedsiębiorstwa.
6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 12: Uczeń stosuje zasady normalizacji.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina
2. Treści (tematy):
 1. Normalizacja w działalności gospodarczej.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest zapoznanie ucznia z kosztami i przychodami danego przedsiębiorstwa.
6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 13: Uczeń optymalizuje koszty i przychody prowadzonej działalności gospodarczej.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Istota i rodzaje kosztów.
 2. Istota i rodzaje przychodów.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Celem realizacji tego efektu jest zapoznanie ucznia z kosztami i przychodami danego przedsiębiorstwa.
6. Literatura: K. Guzera, J. Mierzejewska-Majcherek „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

5.3 (JOZ)Przedmiot: Język obcy, wspomagający kształcenie zawodowe.

Liczba godzin: 60

Efekt 1: Uczeń posługuje się zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych) umożliwiającą realizację zadań zawodowych.

1. Proponowana ilość godzin: 7 godzin

2. Treści (tematy):

- Dane liczbowe w kontekście zawodowym: miary, wagi.
- Opis miejsca pracy, firmy – słownictwo.
- Czesy terażniejsze – ćwiczenia gramatyczne.
- Czesy przeszłe – ćwiczenia gramatyczne.
- Czesy przyszłe – ćwiczenia gramatyczne.
- Transport powietrzny – tłumaczenie zdań.
- Transport intermodalny – tłumaczenie zdań.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: słownik polsko-angielski, ćwiczenia.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu powinien być realizowany na bazie podstawowego zasobu wiedzy zawodowej i językowej. Realizacja programu ma na celu kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym w zakresie mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, pisania, redagowania wypowiedzi i pism oraz korzystania z obcojęzycznej literatury zawodowej. Język obcy zawodowy stanowi kontynuację nauczania języka obcego w zakresie ogólnym, dlatego warunkiem przystąpienia do nauki wybranego języka obcego jest jego znajomość przynajmniej w stopniu podstawowym. W efekcie przewiduje się realizację treści dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, co ułatwi przyszłym absolwentom nie tylko pracę w przedsiębiorstwie logistycznym, ale również prowadzenie własnej działalności.

6. Literatura: A. Matulewska, M. Matulewski „My Logistics. Język angielski dla logistyków”, Wyd. ILiM,

Poznań

Efekt 2. Uczeń interpretuje wypowiedzi dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych artykułowane powoli i wyraźnie w standardowej odmianie języka.

1. Proponowana ilość godzin: 16 godzin

2. Treści (tematy):

1. Moja praca – opis dnia w firmie logistycznej.
2. Transport towarów – ćwiczenia ze słownictwa.
3. Rodzaje środków transportu – słownictwo.
4. Transport kolejowy – ćwiczenia ze słownictwa.
5. Transport drogowy – ćwiczenia ze słownictwa.

6. Ekologia – ćwiczenia ze słownictwa.
 7. Rodzaje opakowań – słownictwo.
 8. Reklama, rynek, marketing – ćwiczenia ze słownictwa.
 9. Transport morski – słownictwo.
 10. Transport morski – ćwiczenia ze słownictwa.
 11. Transport powietrzny – ćwiczenia ze słownictwa.
 12. Transport intermodalny – ćwiczenia ze słownictwa.
 13. Sposoby przechowywania towarów – słownictwo.
 14. Załadunek i rozładowywanie towarów – ćwiczenia ze słownictwa.
 15. Logistyka a Internet – ćwiczenia ze słownictwa.
 16. Recycling w logistyce – słownictwo.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: słownik polsko-angielski, ćwiczenia.
 4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu powinien być realizowany na bazie podstawowego zasobu wiedzy zawodowej i językowej. Realizacja programu ma na celu kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym w zakresie mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, pisania, redagowania wypowiedzi i pism oraz korzystania z obcojęzycznej literatury zawodowej. Język obcy zawodowy stanowi kontynuację nauczania języka obcego w zakresie ogólnym, dlatego warunkiem przystąpienia do nauki wybranego języka obcego jest jego znajomość przynajmniej w stopniu podstawowym. W efekcie przewiduje się realizację treści dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, co ułatwi przyszłym absolwentom nie tylko pracę w przedsiębiorstwie logistycznym, ale również prowadzenie własnej działalności.
 6. Literatura: A. Matulewska, M. Matulewski „My Logistics. Język angielski dla logistyków”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3: Uczeń analizuje i interpretuje krótkie teksty pisemne dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych.

1. Proponowana ilość godzin: 15 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Spedycja - tekst i słownictwo.
 2. Transport towarów – praca z tekstem.
 3. Transport pasażerów– praca z tekstem.
 4. Transport kolejowy - tekst.
 5. Transport drogowy – tekst.
 6. Ekologia – segregacja odpadów - tekst.
 7. Transport morski - tekst.
 8. Transport powietrzny– tekst.
 9. Transport intermodalny– tekst.
 10. Sposoby przechowywania towarów - tekst.
 11. Magazynowanie - tekst.
 12. Załadunek i rozładowywanie towarów - tekst.
 13. Identyfikacja produktów - tekst.
 14. Logistyka a Internet – tekst.
 15. Recycling w logistyce – tekst.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: słownik polsko-angielski, ćwiczenia.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu powinien być realizowany na bazie podstawowego zasobu wiedzy zawodowej i językowej. Realizacja programu ma na celu kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym w zakresie mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, pisanie, redagowania wypowiedzi i pism oraz korzystania z obcojęzycznej literatury zawodowej. Język obcy zawodowy stanowi kontynuację nauczania języka obcego w zakresie ogólnym, dlatego warunkiem przystąpienia do nauki wybranego języka obcego jest jego znajomość przynajmniej w stopniu podstawowym. W efekcie przewiduje się realizację treści dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, co ułatwi przyszłym absolwentom nie tylko pracę w przedsiębiorstwie logistycznym, ale również prowadzenie własnej działalności.

6. Literatura: A. Matulewska, M. Matulewski „My Logistics. Język angielski dla logistyków”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4. Uczeń formułuje krótkie i zrozumiałe wypowiedzi oraz teksty pisemne umożliwiające komunikowanie się w środowisku pracy.

1. Proponowana ilość godzin: 14 godzin

2. Treści (tematy):

1. Rozmowa kwalifikacyjna – dialogi.
2. List z prośbą o katalogi z informacją o firmie - ćwiczenia.
3. Negocjacje handlowe – wstęp do rozmów - dialogi.
4. Rozmowy handlowe – ćwiczenia.
5. Liczebniki w kontekście zawodowym – ustalanie terminów.
6. List formalny - reklamacja.
7. Transport kolejowy, lotniczy i morski – wady i zalety.
8. Udzielanie informacji – dialogi.
9. Prowadzenie negocjacji – ćwiczenia.
10. Transport morski – tłumaczenie zdań.
11. Moja wizytówka – projekt.
12. Prowadzenie rozmowy telefonicznej – dialogi, ćwiczenia.
13. Wyrażanie życzeń i żądań w języku obcym – dialogi, ćwiczenia.
14. Opisywanie przedmiotów – ćwiczenia ze słownictwa.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: słownik polsko-angielski, ćwiczenia.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu powinien być realizowany na bazie podstawowego zasobu wiedzy zawodowej i językowej. Realizacja programu ma na celu kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym w zakresie mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, pisanie, redagowania wypowiedzi i pism oraz korzystania z obcojęzycznej literatury zawodowej. Język obcy zawodowy stanowi kontynuację nauczania języka obcego w zakresie ogólnym, dlatego warunkiem przystąpienia do nauki wybranego języka obcego jest jego znajomość przynajmniej w stopniu podstawowym. W efekcie przewiduje się realizację treści dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, co ułatwi przyszłym absolwentom nie tylko pracę w przedsiębiorstwie

logistycznym,

ale również prowadzenie własnej działalności.

6. Literatura: A. Matulewska, M. Matulewski „My Logistics. Język angielski dla logistyków”, Wyd. ILiM,

Poznań.

Efekt 5. Uczeń korzysta z obcojęzycznych źródeł informacji.

1. Proponowana ilość godzin: 8 godzin

2. Treści (tematy):

1. Rozmowa kwalifikacyjna – tekst.
2. Wyposażenie i maszyny w magazynie – słownictwo.
3. Cenniki i oferty handlowe – ćwiczenia z tekstem.
4. Łańcuch dostaw – praca z tekstem.
5. Podstawowe elementy listu handlowego – ćwiczenia
6. List dotyczący zlecenia usługi – tekst.
7. Faktury – zapoznanie z wyglądem formularza i wypełnianie danych.
8. Wypełnianie dokumentów – ćwiczenia.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: słownik polsko-angielski, ćwiczenia.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu powinien być realizowany na bazie podstawowego zasobu wiedzy zawodowej i językowej. Realizacja programu ma na celu kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym w zakresie mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, pisanie, redagowania wypowiedzi i pism oraz korzystania z obcojęzycznej literatury zawodowej. Język obcy zawodowy stanowi kontynuację nauczania języka obcego w zakresie ogólnym, dlatego warunkiem przystąpienia do nauki wybranego języka obcego jest jego znajomość przynajmniej w stopniu podstawowym. W efekcie przewiduje się realizację treści dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, co ułatwi przyszłym absolwentom nie tylko pracę w przedsiębiorstwie logistycznym,

ale również prowadzenie własnej działalności.

6. Literatura: A. Matulewska, M. Matulewski „My Logistics. Język angielski dla logistyków”, Wyd. ILiM,

Poznań.

5.4 (KPS)Przedmiot: Kompetencje personalne i społeczne.

Liczba godzin: 15

Efekt 1: Uczeń przestrzega zasad kultury oraz etyki.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godziny

2. Treści (tematy):

1. Savoir-vivre i etyka w środowisku pracy.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie

i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET.

Efekt 2: Uczeń jest kreatywny i konsekwentny w realizacji działań.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Kreatywność – umiejętność i twórcza postawa.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogram.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET.

Efekt 3: Uczeń potrafi planować działania i zarządzać czasem.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Planowanie działań z poprawnym wykorzystaniem czasu.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: literatura fachowa.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie

i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET

Efekt 4: Uczeń przewiduje skutki podejmowanych działań.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Podejmowanie decyzji.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: plansze
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa

Efekt 5: Uczeń potrafi ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Konsekwencje w podejmowaniu działań.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: plansze
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: INTERNET.

Efekt 6: Uczeń jest otwarty na zmiany.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Predyspozycje personalne w danym zawodzie.
 2. Kształtowanie umiejętności rozwiązywania konfliktów.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: plansze
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: M.Fechner „Podstawy logistyki”, Wyd. ILiM, Poznań, E. Mitura „Technika biurowa” Wyd. Difin, Warszawa
K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 7: Uczeń stosuje techniki radzenia sobie ze stresem.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Stres i efektywne metody radzenia sobie ze stresem.
 2. Stres – radzenie sobie w sytuacjach trudnych.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy, plansze.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.
Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: INTERNET.

Efekt 8: Uczeń aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina
2. Treści (tematy):
 1. Poszerzanie zdobytej wiedzy, umiejętności zawodowych poprzez dostępne literaturę fachową, telewizję i Internet.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: literatura fachowa, INTERNET.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.
Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: „Logistyka”, „Magazyny”.

Efekt 9: Uczeń przestrzega tajemnicy zawodowej.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina
2. Treści (tematy):
 1. Wykorzystywanie i prawna ochrona informacji.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogram.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.
Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.
6. Literatura: Ustawa.

Efekt 10: Uczeń potrafi negocjować warunki porozumień.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Zasady skutecznej negocjacji.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: plansze
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu

problemów. Realizacja treści
w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET.

Efekt 11. Uczeń jest komunikatywny.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Sposoby komunikowania się.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: literatura fachowa, INTERNET.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści

w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET.

Efekt 12. Uczeń stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Metody i techniki rozwiązywania problemów.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: literatura fachowa, INTERNET.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści

w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: INTERNET, M. Matulewski, S. Konecka, P. Fajfer, A. Wojciechowski „Systemy logistyczne”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 13: Uczeń współpracuje w zespole.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Komunikacja w sieciach i zespołach roboczych.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści

w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: M. Matulewski, S. Konecka, P. Fajfer, A. Wojciechowski „Systemy logistyczne”, Wyd. ILiM, Poznań.

5.5 (OMZ) Przedmiot: Organizacja pracy małych zespołów.

Liczba godzin: 15

Efekt 1. Uczeń planuje i organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań.

1. Proponowana ilość godzin: 3 godziny

2. Treści (tematy):

1. Istota i formy pracy zespołowej.
2. Informacja w pracy zespołowej.
3. Tworzenie i organizacja zespołu.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja

treści

w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie

i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: M. Matulewski „Systemy logistyczne”, Wyd. ILiM, Poznań, K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 2. Uczeń dobiera osoby do wykonywania przydzielonych zadań.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Czy potrafisz zorganizować pracę zespołu?
2. Prowadzenie negocjacji.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja

treści

w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie

i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Poznań.

Efekt 3. Uczeń kieruje wykonywaniem przydzielonych zadań.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Proces kierowania zespołem. Wiedza kierownicza.
2. Rola lidera w zespole oraz style kierowania.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 4. Uczeń monitoruje i ocenia jakość wykonywania przydzielonych zadań.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Konflikt pracy zespołowej.
2. Zespół pracowniczy jako system oraz skuteczność działania.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów. Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: K. Gauzera „Ekonomika przedsiębiorstw”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 5. Uczeń wprowadza rozwiązania techniczne i organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakość pracy.

1. Proponowana ilość godzin: 2 godziny

2. Treści (tematy):

- 1 – 2. Środki techniczne i łączności wykorzystywane w zespole.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: urządzenia biurowe.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące obsługi sprzętu i urządzeń techniki biurowej. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma odpowiedni dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające.

6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 6. Uczeń stosuje metody motywacji pracy.

1. Proponowana ilość godzin: 1 godziny

2. Treści (tematy):

1. Motywacja pracowników.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: foliogramy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 7. Uczeń komunikuje się ze współpracownikami.

1. Proponowana ilość godzin: 3 godziny

2. Treści (tematy):

1. Proces komunikacji.

2 – 3. Metody komunikowania się.

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji: plansze

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

5. Uwagi realizacji programu: Przy realizacji treści obok metod podających (wykładowych) wskazane

jest stosowanie różnorodnych metod aktywizujących, służących rozwiązywaniu problemów.

Realizacja treści w aspekcie teoretycznym wymaga prawidłowej selekcji pojęć i mechanizmów ułatwiających zrozumienie i interpretację wiedzy oraz jej wykorzystanie w praktycznym działaniu.

6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

5.6 (PKZ(AU.m i AU.p)) Przedmiot: Przygotowanie do zawodu (Umiejętności stanowiące podbudowie kształcenia w zawodzie technik logistyk).

Liczba godzin: 255 (T:180; P: 75)

Efekt 1. Posługuje się pojęciami z mikroekonomii i makroekonomii.

1. Proponowana ilość godzin: T – 45 godzin, P – 0 godziny

2. Treści (tematy):

1. Wprowadzenie do ekonomii.(T)
2. Rynek, cena, popyt, podaż - podstawowe wiadomości.(T)
- 3 – 4. Podstawowe prawa ekonomiczne.(T)
5. Miejsce ekonomii w logistyce.(T)
- 6 – 7. Podstawy ekonomii w telegraficznym skrócie – ćwiczenia.(T)
8. Mikroekonomia i jej miejsce w ekonomii.(T)
9. Rynek jako mechanizm regulacji.(T)
10. Państwo w gospodarce rynkowej.(T)
11. Formy konkurencji rynkowej.(T)
12. Czynniki wpływające na popyt.(T)
13. Prawa i paradoksy rządzące popytem.(T)
14. Krzywa popytu.(T)
15. Elastyczność popytu.(T)
16. Czynniki wpływające na podaż.(T)
17. Prawo podaży.(T)
18. Elastyczność podaży.(T)
19. Popyt i podaż - razem czy osobno?(T)
20. Pieniądz i jego znaczenie w gospodarce.(T)
21. Funkcje pieniądza w gospodarce.(T)
22. Cena oraz jej rodzaje.(T)
23. Podstawowe funkcje ceny.(T)
24. Zachowania konsumentów na rynku.(T)
25. Makroekonomia i jej miejsce w ekonomii.(T)
26. Mikroekonomia a makroekonomia.(T)
27. Podstawowe teorie makroekonomii.(T)
28. Wzrost i rozwój gospodarczy.(T)
29. Bariery wzrostu gospodarczego.(T)
30. Mierniki makroekonomiczne.(T)
31. Ruch okrężny w gospodarce.(T)
32. Cykl koniunkturalny lub cykl gospodarczy.(T)
33. Rola państwa w gospodarce rynkowej.(T)

- 34. Rynek pracy.(T)
- 35. Bezrobocie.(T)
- 36. Inflacja.(T)
- 3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, prezentacje, roczniki statystyczne.
P:
- 4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P:
- 5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące funkcjonowania gospodarki rynkowej, w tym zjawisk i procesów gospodarczych zachodzących w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki organizacyjnej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na kształtowanie umiejętności analizowania procesów i zjawisk gospodarczych, które są istotne przy podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania rzadkich zasobów, wymiany dóbr oraz poziomu konsumpcji. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.
P:
- 6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”,
Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 2. Uczeń korzysta z programów komputerowych w pracy biurowej.

- 1. Proponowana ilość godzin: T – 15 godzin, P – 10 godzin
- 2. Treści (tematy):
 - 1. Zapoznanie z programami Microsoft Office.(T)
 - 2 – 3. Pojęcie i rodzaje pism. (T)
 - 4. Skróty i skrótowce. (T)
 - 5 – 6. Zasady redagowania pism. (T)
 - 7 – 8. Blankiety korespondencyjne.(T)
 - 9 – 10. Elementy składowe pism. (T)
 - 11 – 12. Części składowe treści pisma. (T)
 - 13. Arkusz kalkulacyjny. (T)
 - 14 – 15. Elementy arkusza kalkulacyjnego. (T)

 - 1 – 2. Zasady redagowania pism w Wordzie. (P)
 - 3 – 4. Blankiety korespondencyjne w Wordzie. (P)
 - 5 – 6. Elementy składowe pism – ćwiczenia. (P)
 - 7 – 8. Części składowe pisma – ćwiczenia w Wordzie. (P)
 - 9 – 10. Excel w pracy logistycznej. (P)
- 3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: programy komputerowe, plansze, schematy układów graficznych pism, wzory pism. i formularzy, wzory blankietów korespondencyjnych, foliogramy.
P: programy komputerowe
- 4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.

5. Uwagi realizacji programu:

T: Celem realizacji tego efektu jest organizacja pracy biurowej w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać program i przyporządkować im odpowiednie zadania. Podczas realizacji efektu należy stworzyć każdemu uczniowi możliwość pracy z danym programem komputerowym.

P: jw.

6. Literatura: Mitura E. „Organizacja pracy biurowej”, Wyd. Difin, Warszawa

Efekt 3. Uczeń przygotowuje standardowe formy korespondencji służbowej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 34 godzin, P – 18 godzin

2. Treści (tematy):

 Informacja – wiadomości podstawowe.(T)

 Rola informacji w procesie decyzyjnym.(T)

3. Dokumentacja i korespondencja służbowa – podstawowe wiadomości.(T)

4. Rodzaje pism występujących w korespondencji służbowej.(T)

5 – 6. Zasady i standardy redagowania pism występujących w korespondencji służbowej.(T)

7. Adresowanie kopert.(T)

8. Pisma przewodnie.(T)

9. Zaproszenia.(T)

10. Zaświadczenia.(T)

11. Upoważnienia.(T)

12. Wiadomości telefaksowe.(T)

13. Korespondencja w sprawach osobowych – wiadomości wstępne.(T)

14. Korespondencja dotycząca przyjmowania pracowników.(T)

15. Korespondencja związana z trwaniem stosunku pracy.(T)

16. Korespondencja określająca ustanie stosunku pracy.(T)

17. Korespondencja w sprawach handlowych – wiadomości wstępne.(T)

18 – 19. Etapy zawierania transakcji.(T)

20 – 21. Akty ogólne.(T)

22. Korespondencja w sprawach administracyjnych – zagadnienia podstawowe.(T)

23 – 24. Dokumenty w postępowaniu administracyjnym.(T)

25. Korespondencja w sprawach finansowych.(T)

26 – 27. Rozliczenia z urzędem skarbowym.(T)

28 – 29. Kontakty z ZUS.(T)

30 – 31. Sprawozdawczość finansowa.(T)

34. Korespondencja w sprawach transportowych. (T)

1. Adresowanie kopert w praktyce.(P)

2 – 3. Pisma przewodnie – ćwiczenia.(P)

4 – 5. Pisanie zaproszeń.(P)

6 – 7. Pisanie zaświadczeń.(P)

8. Upoważnienia w praktyce.(P)

9 – 10. Pisanie aktów ogólnych.(P)

11. Korespondencja dotycząca przyjmowania pracowników – ćwiczenia.(P)

12. Korespondencja związana z trwaniem stosunku pracy – przykłady.(P)

13. Korespondencja określająca ustanie stosunku pracy – ćwiczenia.(P)

14. Pisma w sprawach handlowych – ćwiczenia.(P)

15. Zaświadczenia, skargi i wnioski – ćwiczenia.(P)

16. Korespondencja w sprawach finansowych – ćwiczenia.(P)
 17 – 18. Redagowanie pism w sprawach transportowych.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
 T: programy komputerowe, plansze, schematy układów graficznych pism, wzory pism i formularzy, wzory blankietów korespondencyjnych, foliogramy.
 P: komputer z oprogramowaniem.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
 T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 P: ćwiczenia.
5. Uwagi realizacji programu:
 T: Celem realizacji tego efektu jest element pisania pism w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać odpowiednie wzory pism i przyporządkować im odpowiednie zadania. Podczas realizacji efektu należy stworzyć każdemu uczniowi możliwość pracy z danym programem komputerowym.
 P: jw.
6. Literatura: Mitura E. „Organizacja pracy biurowej”, Wyd. Difin, Warszawa, E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 4. Uczeń wykonuje prace związane z przygotowaniem spotkań służbowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 13 godzin, P – 12 godzin
2. Treści (tematy):
1. Spotkania służbowe – wprowadzenie.(T)
 2. Zasady obowiązujące w trakcie spotkań służbowych.(T)
 3. Zasady organizowania spotkań służbowych.(T)
 4. Planowanie spotkania służbowego.(T)
 5. Relacje międzyludzkie a zasady spotkań służbowych.(T)
 6. Praca w grupie.(T)
 7. Krajowe podróże służbowe.(T)
 8. Podróże zagraniczne.(T)
 9. Etykieta spotkania biznesowego.(T)
 10. Styl biznesowy.(T)
 11. Protokół – pojęcie i rodzaje.(T)
 12. Sprawozdania – pojęcia i rodzaje.(T)
 13. Notatki służbowe – pojęcie i rodzaje.(T)
- 1 – 2. Spotkania służbowe – ćwiczenia.(P)
 3 – 4. Protokoły – ćwiczenia.(P)
 5 – 6. Sprawozdania – ćwiczenia.(P)
 7 – 8. Notatki służbowe w praktyce.(P)
 9 – 10. Organizacja zebrań w praktyce.(P)
 11 – 12. Organizacja podróży służbowych.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
 T: wzory pism, plansze, foliogramy.
 P: komputer z odpowiednim oprogramowaniem.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
 T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 P: ćwiczenia.
5. Uwagi realizacji programu:

T: Celem realizacji tego efektu jest element pisania pism w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać odpowiednie wzory pism i przyporządkować im odpowiednie zadania. Podczas realizacji efektu należy stworzyć każdemu uczniowi możliwość pracy z danym programem komputerowym.

P: jw.

6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”,

Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 5. Stosuje przepisy prawa dotyczące tajemnicy służbowej oraz ochrony danych osobowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 8 godzin, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Przepisy prawa podatkowego.(T)

3 – 4. Przepisy prawa autorskiego.(T)

5 – 6. Przepisy kodeksu pracy.(T)

7 – 8. Przepisy prawa pracy dotyczące ochrony danych osobowych.(T)

1. Podstawy działalności gospodarczej – ćwiczenia.(P)

2. Zastosowanie wybranych przepisów prawa dotyczących tajemnicy służbowej oraz ochrony danych osobowych.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: Ustawa, foliogramy.

P: zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące ochrony, zastosowania i wykorzystywania tajemnicy służbowej oraz ochrony danych osobowych. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić

na prawne aspekty wymienionych pojęć. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.

P: jw.

6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”,

Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Obsługuje sprzęt i urządzenia techniki biurowej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 10 godzin, P – 6 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Urządzenia wykorzystywane w pracy biurowej – podstawowe wiadomości.(T)

3 – 4. Urządzenia wykorzystywane do tworzenia dokumentacji.(T)

5 – 6. Urządzenia wykorzystywane do gromadzenia i archiwizacji dokumentacji.(T)

7. Urządzenia wykorzystywane do przesyłania informacji.(T)

8. Zasady korzystania z urządzeń biurowych.(T)

9. Programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej.(T)

10. Środki wykorzystywane do organizacji stanowiska pracy. (T)

- 1 – 2. Urządzenia wykorzystywane w pracy biurowej – ćwiczenia.(P)
 - 3 – 4. Komputer i urządzenia wspomagające - ćwiczenia. (P)
 5. Środki łączności w praktyce. (P)
 6. Urządzenia biurowe w pracy logistyka. (P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
 T: instrukcje obsługi technicznych urządzeń biurowych, techniczne środki biurowe: telefaks, laminator biurowy, telefon, bindownica, kserokopiarka, niszczarka do dokumentów, gilotyna, sprzęt audiowizualny, komputer z oprogramowaniem i dostępem do Internetu.
 P: jw.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
 T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
 T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące organizowania biura, obsługiwanego sprzętu i urządzeń techniki biurowej. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma odpowiedni dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające, problemowe oraz praktyczne. Wskazane jest, aby nauczyciel przygotował materiały potrzebne do wykonywania ćwiczeń, w trakcie których wykorzystywane będą specjalistyczne programy komputerowe.
 P: jw.
6. Literatura: E. Mitura „Technika biurowa”, Wyd. Difin, Warszawa.

Efekt 7. Uczeń przechowuje dokumenty.

1. Proponowana ilość godzin: T – 6 godzin, P – 3 godziny
 2. Treści (tematy):
 - 1 – 2. Zasady przechowywania dokumentów.(T)
 - 3 – 4. Przepisy prawa dotyczące przechowywania dokumentów.(T)
 - 5 – 6. Przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych oraz tajemnicy służbowej.(T)
 - 1 – 2. Dokumentacja i korespondencja służbowa – ćwiczenia.(P)
 3. Sposoby przechowywania dokumentów.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
 T: foliogramy
 P: zestawy ćwiczeń
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
 T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 P: ćwiczenia
5. Uwagi o realizacji programu:
 T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące organizowania biura, w szczególności przechowywania dokumentów. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór odpowiednich metod nauczania.
 P: jw.
6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”,
 Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 8. Uczeń dokonuje selekcji danych statystycznych pod kątem ich przydatności analitycznej i decyzyjnej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 6 godzin, P – 0 godzin
2. Treści (tematy):
 - 1 – 2. Statystyka – wprowadzenie.(T)
 - 3 – 4. Podstawowe pojęcia statystyczne.(T)

- 5 – 6. Metody badań statystycznych.(T)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy
P:
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P:
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Program tego efektu obejmuje zakres podstawowych pojęć statystycznych oraz selekcje danych statystycznych pod kątem ich przydatności analitycznej i decyzyjnej. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające i problemowe oraz praktyczne.
P:
6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”
Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 9. Uczeń rozróżnia rodzaje badań statystycznych oraz określa ich przydatność.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godziny, P – 2 godziny
2. Treści (tematy):
1 – 2. Techniki i narzędzia badań statystycznych.(T)
3 – 4. Organizacja badań statystycznych.(T)
- 1 – 2. Badanie statystyczne – ćwiczenia. (P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, plansze.
P:
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P:
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Program tego efektu obejmuje rozróżnianie badań statystycznych oraz zapoznanie się z ich przydatnością. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające i problemowe. Tematyka dotyczy opracowania narzędzi badawczych, prowadzenia badań statystycznych, opracowywania wyników badań, ich prezentacji oraz interpretacji.
P:
6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”
Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 10. Uczeń gromadzi informacje o badanej zbiorowości.

1. Proponowana ilość godzin: T – 7 godzin, P – 3 godziny
2. Treści (tematy):
1. Prezentacja danych statystycznych.(T)
2 – 3. Szeregi statystyczne.(T)
4 – 5. Graficzna prezentacja danych statystycznych.(T)
6 – 7. Instytucje zajmujące się pozyskiwaniem danych statystycznych.(T)
1. Tworzenie formularza statystycznego.(P)
2 – 3. Ankieta – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: plansze, foliogramy.

P: zestawy ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące gromadzenia informacji o badanej zbiorowości.

W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podając i problemowe. Tematyka może dotyczyć opracowania narzędzi badawczych, prowadzenia badań statystycznych, opracowywania wyników badań, ich prezentacji oraz interpretacji.

P: jw.

6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”

Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 11. Uczeń rozróżnia, oblicza i interpretuje podstawowe miary statystyczne.

1. Proponowana ilość godzin: T – 15 godzin, P – 6 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Statystyka opisowa.(T)

3 – 4. Średnia arytmetyczna.(T)

5 – 6. Średnia arytmetyczna ważona.(T)

7 – 8. Przeciętne pozycyjne.(T)

9 – 10. Mediana.(T)

10 – 11. Dominanta.(T)

12 – 13. Wnioskowanie statystyczne.(T)

14 – 15. Błędy występujące w materiale statystycznym.(T)

1 – 4. Podstawowe miary statystyczne – zadania.(P)

5 – 6. Interpretacja miar statystycznych – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, plansze.

P: zestawy ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące rozróżniania, obliczania i interpretowania podstawowych miar statystycznych. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie

ma dobór odpowiednich metod nauczania. Wskazane jest, aby nauczyciel przygotował materiały potrzebne do wykonywania ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”

Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 12. Uczeń przeprowadza analizę statystyczną badanego zjawiska.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godzin, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Cel analizy statystycznej.(T)
- 2 – 3. Analiza natężenia.(T)
- 4 – 5. Analiza struktury.(T)
- 1 – 2. Analiza statystyczna – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

- T: foliogramy.
P: zestawy ćwiczeń, komputer z programem Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

- T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące analizy statystyczną badanego zjawiska oraz przedstawiania wyników badań, wykorzystania technologii informatycznej. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające, problemowe oraz praktyczne. Wskazane jest, aby nauczyciel przygotował materiały potrzebne do wykonywania ćwiczeń, w trakcie których wykorzystywane będą programy komputerowe. Powszechnie stosowane powinny być arkusze kalkulacyjne, dzięki którym można analizować i przekazywać informacje.
P: jw.

6. Literatura: Komosa A., Musiałkiewicz J. „Statystyka”, Wyd. Ekonomik, Warszawa.

Efekt 13. Uczeń opracowuje i prezentuje dane statystyczne i wyniki badań.

1. Proponowana ilość godzin: T – 8 godzin, P – 4 godziny

2. Treści (tematy):

- 1 – 2. Zastosowanie statystyki w procesach logistycznych.(T)
- 3 – 4. Prezentacja tabelaryczna.(T)
- 5 – 6. Graficzna prezentacja danych statystycznych. (T)
- 7 – 8. Metoda obrazkowa, ilościowa i wiedeńska. (T)

- 1 – 2. Tworzenie danych statystycznych. (P)
- 3 – 4. Prezentacje danych statystycznych. (P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

- T: komputer, foliogramy, prezentacja multimedialna, rocznik statystyczny.
P: zestawy ćwiczeń, komputer, rocznik statystyczny.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

- T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Program tego efektu obejmuje treści dotyczące opracowywania i prezentowania danych statystycznych oraz przedstawiania wyników badań, wykorzystania technologii informatycznej. W osiągnięciu założonych celów kształcenia istotne znaczenie ma dobór metod nauczania. Program przedmiotu należy realizować stosując metody podające, problemowe oraz praktyczne. Tematyka projektów może dotyczyć opracowania narzędzi badawczych, prowadzenia badań statystycznych, opracowywania wyników badań, ich prezentacji oraz interpretacji. Wskazane jest, aby nauczyciel przygotował materiały potrzebne do wykonywania ćwiczeń, w trakcie których wykorzystywane będą programy komputerowe. Powszechnie stosowane powinny być arkusze kalkulacyjne, dzięki którym można analizować i przekazywać informacje.
P: jw.

6. Literatura: Komosa A., Musiałkiewicz J. „Statystyka”, Wyd. Ekonomik, Warszawa.

Efekt 14. Uczeń stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Programy komputerowe wspomagające wykonywanie obliczeń statystycznych.(T)

1 – 2. Wykorzystywanie programów komputerowych w statystyce.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: podręcznik, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, foliogramy.

P: pakiet ćwiczeń, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenie.

5. Uwagi realizacji programu:

T: Celem realizacji efektu „uczeń stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań” jest zapoznanie ucznia z programami niezbędnymi w pracy biurowej w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać programy i przyporządkować im odpowiednie zadania. Podczas realizacji efektu należy stworzyć każdemu uczniowi możliwość pracy z danym programem komputerowym.

P: jw.

6. Literatura: Andrzejczyk P., Pawłowski K. „Podstawy funkcjonowania przedsiębiorstw dla logistyków”

Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 15. Uczeń posługuje się terminologią z zakresu magazynowania.

1. Proponowana ilość godzin: T – godzin, P – godziny

2. Treści (tematy):

1 . Magazyn i jego rodzaje.(T)

2. Budowa magazynu.(T)

3. Czynności magazynowe.(T)

4. Infrastruktura magazynowa.(T)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: Ustawa, foliogramy.

P: zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące podstawowej terminologii z zakresu magazynowania, ażeby wprowadzić ucznia w zakres wiedzy dotyczącej magazynu. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.

P: jw.

6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 16. Uczeń stosuje zasady normalizacji w zawodzie.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 1 godzina

2. Treści (tematy):

1. Normy w pracy magazyniera – logistyka.(T)

1. Wyszukiwanie odpowiednich norm.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: Ustawa, foliogramy.
P: zestaw ćwiczeń.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące norm stosowanych w logistyce magazynowania. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na zastosowanie norm. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.
P: jw.
6. Literatura: „Systemy logistyczne”, Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 17. Uczeń opracowuje dokumenty w prowadzeniu działalności logistycznej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godzin, P – 0 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Opracowanie dokumentu logistycznego.(T)
 2. Zasady numerowania, oznaczania dokumentów oraz kompletowania.(T)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: Ustawa, foliogramy.
P: zestaw ćwiczeń.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt ten obejmuje dokumenty stosowane w działalności logistycznej. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na prawne aspekty wymienionych pojęć. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.
P: jw.
6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 18. Uczeń przechowuje i zabezpiecza dokumenty.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godzin, P – 0 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Zasady zabezpieczania dokumentacji.(T)
 2. Archiwum i kategorie archiwalne.(T)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: Ustawa, foliogramy.
P: zestaw ćwiczeń.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące przechowywania i zabezpieczania dokumentów. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na prawne aspekty

wykorzystywanej dokumentacji. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.
P: jw.

6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 19. Uczeń stosuje procedury dotyczące rozliczania się z powierzonego majątku na podstawie inwentaryzacji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Inwentaryzacja.(T)

1 – 2. Sporządzanie inwentaryzacji.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: Ustawa, foliogramy.

P: zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące rozliczania się z powierzonego majątku. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na prawne przeprowadzania inwentaryzacji spisu z natury. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.

P: jw.

6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 20. Uczeń stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Programy magazynowe stosowane w magazynie.(T)

1 – 2. Wykorzystywanie programów magazynowych.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: Ustawa, foliogramy.

P: zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt ten obejmuje treści dotyczące stosowania programów komputerowych wykorzystywanych w pracy magazyniera – logistyka. Nabyte w czasie realizacji programu wiadomości

i umiejętności stanowiąc będą podstawy do dalszego postępowania kształcenia w zawodzie. Kształtowanie umiejętności wynikających ze szczegółowych celów kształcenia wymaga stosowania różnych metod i form nauczania oraz stosownego doboru środków dydaktycznych.

P: jw.

6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

5.7 Przedmiot: Obsługa magazynów.

Liczba godzin: 600 (T:223; P: 377)

1. Realizacja procesów magazynowych.

Liczba godzin: 356 (T – 111; P – 245)

Efekt 1. Uczeń rozróżnia rodzaje magazynów: małe, średnie, wielko powierzchniowe i specjalistyczne.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godzin, P – 0 godziny

2. Treści (tematy):

1. Podstawowe pojęcia związane z magazynem i magazynowaniem.(T)
2. Funkcje, zadania, rodzaje magazynów.(T)
3. Budowle magazynowe.(T)
4. Układy technologiczne magazynów.(T)
5. Centra magazynowe.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia, sprawdzian w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do pracy w magazynie. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczenia.

P: jw.

6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 2. Uczeń rozróżnia rodzaje zapasów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 40 godzin, P – 93 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zapasy – podstawowe pojęcia.(T)
2. Klasyfikacja i struktura zapasów.(T)
3. Popyt zależny, niezależny, stacjonarny i sezonowy. Anomalie popytu.(T)
4. Trendy i losowe zmiany popytu.(T)
5. Cykl życia produktu.(T)
6. Punkt rozdzielający.(T)
7. Wskaźniki poziomu zapasów.(T)
8. Koszty utrzymania i uzupełniania zapasów oraz braku i nadmiaru zapasów.(T)
- 9 – 10. Analiza i klasyfikacja popytu ABC.(T)
11. Analiza i klasyfikacja popytu XYZ.(T)
12. Analiza i klasyfikacja ABC/XYZ.(T)
13. Prognozowanie popytu – podstawowe pojęcia.(T)
14. Prognozowanie popytu średnią arytmetyczną i ważoną.(T)
15. Prognozowanie popytu średnimi ruchomymi.(T)
16. Prognozowanie popytu modelem Browna.(T)
17. Prognozowanie popytu modelem Holta.(T)
18. Prognozowanie trendów popytu modelem ekonometrycznym.(T)
19. Prognozowanie zmian sezonowych popytu.(T)
20. Ocena jakości prognoz.(T)
21. Profil popytu.(T)

22. Rozkłady częstości występowania popytu.(T)
23. Rozkład normalny, Poissona i wykładniczy.(T)
24. Cykl uzupełniania zapasów.(T)
25. Zapas cykliczny oraz optymalizacja zapasu cyklicznego.(T)
26. Kryteria i metody określania wielkości dostaw.(T)
- 27 – 28. Ekonomiczna wielkość zamówienia (EWZ).(T)
29. Poziom obsługi klienta jako prawdopodobieństwo niewystąpienia braku w zapasie.(T)
30. Poziom obsługi klienta jako stopień ilościowej realizacji zamówień.(T)
31. Zapas zabezpieczający i poziom obsługi klienta (POP i SIR).(T)
32. Zapas zabezpieczający w przypadku rozproszenia zapasu.(T)
33. Systemy sterowania zapasami.(T)
- 34 – 35. Odnawianie zapasów w systemie opartym na poziomie informacyjnym.(T)
- 36 – 37. Odnawianie zapasów w systemie opartym na przeglądzie okresowym.(T)
38. Odnawianie zapasów wolno rotujących.(T)
39. Zapasy w wybranych strategiach logistycznych.(T)
40. Analiza pokrycia zapasu.(T)

- 1 – 3. Ćwiczenia w obliczaniu kosztów utrzymania i uzupełniania zapasów.(P)
- 4 – 6. Ćwiczenia w obliczaniu kosztów braku i nadmiaru zapasów.(P)
- 7 – 9. Ćwiczenia w przeprowadzaniu analizy i klasyfikacji ABC.(P)
- 10 – 14. Analiza popytu ABC – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 15 – 16. Ćwiczenia w przeprowadzaniu analizy XYZ.(P)
- 17 – 19. Analiza XYZ – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 20 – 22. Przeprowadzanie analizy ABC/XYZ na przykładzie.(P)
- 23 – 25. Analiza ABC/XYZ – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 26 – 27. Prognozowanie modelem naiwnym oraz średnią arytmetyczną, ruchomą i ważoną.(P)
- 28 – 30. Prognozowanie modelem naiwnym oraz średnią arytmetyczną, ruchomą i ważoną w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 31 – 32. Prognozowanie popytu modelem Browna na przykładzie.(P)
- 33 – 34. Prognozowanie popytu modelem Browna – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 35 – 36. Prognozowanie popytu modelem Holta na przykładzie.(P)
- 37 – 38. Prognozowanie popytu modelem Holta – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 39 – 40. Prognozowanie trendów popytu modelem ekonometrycznym na przykładzie.(P)
- 41 – 42. Prognozowanie trendów popytu – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 43 – 44. Prognozowanie zmian sezonowych popytu.(P)
- 45 – 47. Tworzenie profilu popytu – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 48 – 50. Rozkłady częstości występowania popytu – ćwiczenie w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 51 – 53. Wyznaczanie EWZ na przykładach.(P)
- 54 – 56. Wyznaczanie EWZ w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 57 – 59. Obliczanie zapasu zabezpieczającego.(P)
- 60 – 61. Wyznaczanie POP i SIR na przykładzie.(P)
- 62 – 63. Wyznaczanie POP i SIR w arkuszu kalkulacyjnym Excel.(P)
- 64 – 65. Wyznaczanie wielkości zamówienia przy stałym popycie i cyklu uzupełniania zapasu.(P)
- 66 – 67. Obliczanie zapasu porównywanego z zapasem informacyjnym.(P)
- 68 – 69. Wyznaczanie zapasu informacyjnego przy zmienności popytu.(P)
- 70 – 72. Obliczanie wielkości zamówienia w systemie opartym na poziomie informacyjnym.(P)
- 73 – 74. Obliczanie zapasu maksymalnego (ZMAX) i porównanie z poziomem obsługi.(P)
- 75 – 76. Ustalanie optymalnego czasu cyklu przeglądu zapasu.(P)
- 77 – 78. Obliczanie wielkości zamawiania w systemie opartym na przeglądzie okresowym.(P)

- 79 – 80. Zastosowanie systemu MIN-MAX i dwóch skrzynek.(P)
 - 81 – 82. Obliczanie zapasu zabezpieczającego w przypadku rozproszenia zapasu.(P)
 - 83 – 84. Praktyczne zastosowanie prawa pierwiastka kwadratowego.(P)
 - 85 – 86. Ćwiczenia w grupowaniu zamówień.(P)
 - 87 – 88. Grupowaniu zamówień z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego Excel.(P)
 - 89 - 91. Zastosowanie w praktyce analizy pokrycia zapasem.(P)
 - 92 – 93. Analiza pokrycia zapasem – ćwiczenia w Excelu.(P)
3. Środki dydaktyczne:
- T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
 - P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
- T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 - P: sprawdzian w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
5. Uwagi realizacji programu:
- T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
 - P: jw.
6. Literatura: Krzyżaniak S., Cyplik P. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3. Uczeń optymalizuje zagospodarowanie przestrzeni magazynowej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 24 godzin, P – 64 godzin
2. Treści (tematy):
- 1. Warunki przechowywania zapasów.(T)
 - 2 – 3. Jednostki ładunkowe.(T)
 - 4. Paletowa jednostka ładunkowa.(T)
 - 5. Intermodalna jednostka ładunkowa.(T)
 - 6. Program magazynowania. Główne procesy magazynowe.(T)
 - 7. Nadzorowanie magazynu oraz odpowiedzialność w magazynie.(T)
 - 8. Zagospodarowanie magazynu. Podział magazynu na strefy.(T)
 - 9. Przyjęcie i składowanie.(T)
 - 10. Kompletacja i wydanie.(T)
 - 11 – 12. Moduły magazynowe.(T)
 - 13. Składowanie rzędowe i blokowe.(T)
 - 15. Ułożenie i piętrzenie jednostek ładunkowych.(T)
 - 16. Metody kompletacji.(T)
 - 17 – 18. Analiza ABC w magazynowaniu.(T)
 - 19 – 20. Mierniki i wskaźniki w magazynowaniu.(T)
 - 21. Normy w magazynie.(T)
 - 22. Przepływ towarów i informacji przez magazyn.(T)
 - 23. Efektywne wykorzystanie powierzchni i kubatury magazynu.(T)
 - 24. Wydajność magazynowania.(T)
 - 25. Adresowanie miejsc składowania.(T)
- 1 – 3. Zagospodarowanie przestrzeni magazynu.(P)
 - 4 – 7. Obliczanie mierników i wskaźników magazynowych.(P)
 - 8 – 11. Planowanie przesunięć międzymagazynowych.(P)
 - 12 – 15. Przypisywanie towarów do magazynów algorytmem węgierskim.(P)
 - 16 – 23. Symulacja rocznego zarządzania zapasami w magazynie.(P)
 - 24 – 33. Formowanie pjl.(P)
 - 34 – 36. Formowanie intermodalnych jednostek ładunkowych.(P)
 - 37 – 40. Wymiarowanie modułów magazynowych w składowaniu rzędowym.(P)

- 41 – 44. Wymiarowanie modułów magazynowych w składowaniu blokowym.(P)
 - 45 – 48. Wymiarowanie strefy składowania.(P)
 - 49 – 52. Obliczanie wskaźników magazynowych (P)
 - 53 – 54. Składowanie z wykorzystaniem piętrowienia jednostek ładunkowych. (P)
 - 55 – 58. Zagospodarowanie magazynu z wykorzystaniem analizy ABC. (P)
 - 59 – 61. Analiza ABC według częstości pobrań. (P)
 - 62 – 64. Analiza ABC według wielkości wydań. (P)
3. Środki dydaktyczne:
- T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
 - P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
- T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 - P: sprawdzian, ćwiczenia w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
5. Uwagi realizacji programu:
- T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
 - P: jw.
6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4. Uczeń dobiera wyposażenie magazynowe do przechowywania zapasów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 6 godziny, P – 16 godzin
2. Treści (tematy):
- 1 – 2. Urządzenia do składowania i przeładunku.(T)
 - 3. Składowanie bez urządzeń do składowania.(T)
 - 4. Regały stałe i przejezdne.(T)
 - 5. Fronty i rampy przeładunkowe.(T)
 - 6. Urządzenia pomocnicze.(T)
- 1 – 4. Wymiarowanie gniazd regałowych.(P)
 - 5 – 8. Wymiarowanie regałów.(P)
 - 9 – 12. Wyznaczanie liczby stanowisk przeładunkowych.(P)
 - 13 – 16. Wyznaczanie parametrów stanowisk przeładunkowych.(P)
3. Środki dydaktyczne:
- T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
 - P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
- T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
 - P: sprawdzian, ćwiczenia w arkuszu kalkulacyjnym Excel
5. Uwagi realizacji programu:
- T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
 - P: jw.
6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 5. Uczeń dobiera urządzenia do wykonywania transportowych czynności magazynowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godzin, P – 9 godzin
2. Treści (tematy):

- 1 – 2. Środki transportu wewnętrznego.(T)
- 3 – 4. Wózki transportowe.(T)
5. Korytarze robocze.(T)

- 1 – 3. Wyznaczanie liczby środków transportu wewnętrznego.(P)
- 4 – 6. Obliczanie czasu cyklu pracy wózka magazynowego.(P)
- 7 – 9. Czas rozładunku przy użyciu wózka magazynowego.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne, modele palet i wzory opakowań.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Uczeń dokonuje ilościowego i jakościowego odbioru towarów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godzin, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Urządzenia kontrolno – pomiarowe.(T)
2. Ocena ilości i jakości odbieranych towarów.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 7. Uczeń określa warunki przechowywania i transportu towarów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godzin, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Parametry towarów decydujące o warunkach przechowywania.(T)
2. Zasady magazynowania towarów.(T)
3. Normy dotyczące oceny jakości, sposobu przechowywania i transportu towaru.(T)
4. Charakterystyka wyposażenia magazynu do przechowywania towaru.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 8. Uczeń organizuje czynności związane z procesami magazynowymi.

1. Proponowana ilość godzin: T – 0 godziny, P – 24 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 3. Organizacja przyjęcia towaru do magazynu.(P)

4 – 6. Przygotowanie towaru do przechowywania w magazynie.(P)

7 – 9. Rozmieszczenie towaru w magazynie zgodne z systemem przechowywania zapasów. (P)

10 – 12. Organizacja wydania towaru z magazynu.(P)

13 – 15. Formowanie ładunku na środkach transportu zewnętrznego.(P)

16 – 18. Formowanie niejednorodnych jednostek ładunkowych.(P)

19 – 21. Formowanie ładunku w kontenerach.(P)

22 – 24. Obliczanie wskaźnika wypełnienia i ciężkości kontenerów i naczep siodłowych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 9. Uczeń określa zasady zabezpieczania towarów przed uszkodzeniem, zniszczeniem, zagarnięciem.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zasady zabezpieczania towarów w magazynie.(T)

2. Dokumenty regulujące odpowiedzialność magazyniera.(T)

3. Przepisy dotyczące zabezpieczenia towarów.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 10. Uczeń monitoruje stany zapasów magazynowych z uwzględnieniem asortymentu oraz terminów przechowywania materiałów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godzin, P – 0 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Ocena stanu towarów w magazynie.(T)
 2. Reguły wydawania towaru z magazynu (FIFO, FEFO, LIFO, LOFO, HIFO).(T)
3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne, wzory dokumentów.
P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: sprawdzian z poprawności wypełniania dokumentów magazynowych.
5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
P: jw.
6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 11. Uczeń przygotowuje i dokonuje inwentaryzacji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godziny, P – 4 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Etapy przeprowadzania inwentaryzacji. (T)
 - 1 – 2. Inwentaryzacja towaru na odpowiednich dokumentach.(P)
 - 3 – 4. Przygotowanie raportu z inwentaryzacji.(P)
3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
P: jw.
6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 12. Uczeń dobiera opakowania do rodzaju produktów i potrzeb klienta.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 0 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Wybór opakowań do rodzaju produktu.(T)
 2. Wybór opakowań zgodnie z potrzebami klienta.(T)
3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 13. Uczeń dokonuje przyjmowania i realizacji reklamacji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 4 godzin

2. Treści (tematy):

1. Przepisy prawne związane z reklamacjami.(T)
2. Procedury przyjmowania i realizowania reklamacji.(T)

1 – 4. Sporządzanie zgłoszeń reklamacyjnych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 14. Uczeń określa zasady gospodarowania opakowaniami.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godziny, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Rodzaje opakowań według różnych kryteriów.(T)
2. Funkcje opakowań i ich charakterystyka.(T)
3. Regulacje prawne dotyczące odpadów opakowaniowych.(T)
4. Oznaczenia opakowań.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 15. Uczeń posługuje się przyjętym w magazynie systemem identyfikacji towarów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godziny, P – 3 godzin

2. Treści (tematy):

1. Globalne standardy identyfikacji w logistyce.(T)
- 2 – 3. Kody kreskowe i ich rodzaje.(T)
4. Struktura numerów kodowych GS1.(T)

5. Sprzęt do automatycznej identyfikacji.(T)

1 – 3. Ćwiczenia w skanowaniu kodów kreskowych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 16. Uczeń stosuje systemy przepływu informacji i systemy informatyczne w procesie magazynowania.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godziny, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Przepływ informacji w magazynie.(T)

2. Informatyczne systemy magazynowe.(T)

3. Elektroniczna wymiana danych.(T)

4. Strategie logistyczne w magazynowaniu.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.

5. Uwagi realizacji programu:

T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.

P: jw.

6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 17. Uczeń sporządza dokumentację magazynową wraz z ewidencją.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 24 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Dokumentacja magazynowa oraz zasady jej wypełniania.(T)

1 – 4. Ćwiczenia w wypełnianiu dokumentu Pz (przyjęcie z zewnątrz).(P)

5 – 8. Ćwiczenia w wypełnianiu dokumentu Mm (przesunięcie międzymagazynowe).(P)

9 – 12. Ćwiczenia w wypełnianiu dokumentu Rw (rozchód wewnętrzny).(P)

13 – 16. Ćwiczenia w wypełnianiu dokumentu Wz (przyjęcie zewnętrzne).(P)

17 – 20. Ćwiczenia w wypełnianiu faktury VAT.(P)

21 – 24. Wypełnianie kartotek magazynowych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
 5. Uwagi realizacji programu:
T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
P: jw.
 6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.
- Efekt 18. Uczeń określa koszty usług magazynowych.**
1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 4 godzin
 2. Treści (tematy):
 1. Koszty magazynowania.(T)
 2. Wpływ kosztów na efektywność magazynowania.(T)
 - 1 – 4. Tworzenie kosztorysu magazynowania.(P)
 3. Środki dydaktyczne:
T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.
P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, pracownia komputerowa z zainstalowanym arkuszem kalkulacyjnym Excel.
 4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: sprawdzian, ocena z ćwiczeń w arkuszu kalkulacyjnym Excel.
 5. Uwagi realizacji programu:
T: W wyniku realizacji efektu uczeń powinien opanować umiejętności niezbędne do zarządzania zapasami oraz magazynem. W procesie nauczania, obok tradycyjnych metod, należy szeroko stosować ćwiczeniowe, szczególnie w części dotyczącej gospodarki zapasami.
P: jw.
 6. Literatura: Niemczyk A. „Zapasy i magazynowanie”, Wyd. ILiM, Poznań.

2. Obsługa magazynów przyprodukcyjnych.

Liczba godzin: 154 (T – 94; P – 60)

Efekt 1. Uczeń określa strukturę procesu produkcyjnego..

1. Proponowana ilość godzin: T – 331 godzin, P – 18 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Planowanie przepływu materiałów - podstawowe wiadomości.(T)
 2. Środowisko przepływu materiałów w przedsiębiorstwie.(T)
 3. Cel w planowaniu przepływu materiałów.(T)
 4. Zadania i zakres obowiązków w planowaniu przepływu materiałów.(T)
 5. Cykl dostawy w planowaniu przepływu materiałów.(T)
 6. Punkt rozdzielający w planowaniu przepływu materiałów.(T)
 7. Proces planowania przepływu materiałów w przedsiębiorstwie.(T)
 8. System planowania potrzeb MRP.(T)
 9. Struktura wyrobu i indeks materiałowy.(T)
 10. Marszruta produkcyjna i cyklogram wyrobu.(T)
 11. Metoda planowania potrzeb materiałowych.(T)
 12. Planowanie zaopatrzenia.(T)

13. Planowanie zakupów i dostaw w procesie zaopatrzenia materiałowego.(T)
14. Ocena zapotrzebowania i procedury zakupowe.(T)
15. Proces kwalifikacji dostawcy.(T)
16. Rola zaopatrzenia i podejście Just In Time w planowaniu przepływu materiałów.(T)
17. Planowanie produkcji – podstawowe wiadomości.(T)
18. Uwarunkowania planowania produkcji w przedsiębiorstwie.(T)
19. Planowanie sprzedaży i produkcji.(T)
20. Planowanie produkcji. Plan główny.(T)
21. Planowanie zapotrzebowania na zasoby przedsiębiorstwa.(T)
22. Zarządzanie popytem.(T)
23. Główny harmonogram produkcji.(T)
24. Normatywy planowania produkcji.(T)
25. Wielkość partii produkcyjnej.(T)
26. Wstępne planowanie wykorzystania potencjału produkcyjnego.(T)
27. Planowanie zadań i obciążeń produkcyjnych. Harmonogram produkcji.(T)
28. Bilansowanie zadań produkcyjnych ze zdolnością produkcyjną.(T)
29. Sterowanie produkcją.(T)
 30. Harmonogram.(T)
 31. Harmonogramowanie produkcji, czasu pracy pracowników i czasu pracy obrabiarek.(T)

1 – 3. Tworzenie planu zakupów zgodnie z zaopatrzeniem materiałowym.(P)

4 – 6. Harmonogramowanie.(P)

7 – 9. Harmonogram produkcji – ćwiczenia.(P)

10 – 12. Procedury zakupowe – zadania.(P)

13 – 15. Wybór dostawców – ćwiczenia.(P)

16 – 18. Struktura wyrobu – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: wzory, karty technologiczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A., Andrzejczyk P. „Organizacja i monitorowanie procesów produkcyjnych”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 2. Uczeń rozróżnia cechy charakterystyczne surowców i materiałów.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 4 godziny

2. Treści (tematy):

1. Surowce, materiały, półprodukty i inne – pojęcia.(T)

2. Cechy fizyczne i zastosowanie.(T)

- 1 – 2. Zastosowanie elementów produkcji.(P)
- 3 – 4. Zastosowanie surowców i materiałów.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, prezentacje.
P: karta z wzorami, zestaw ćwiczeń.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt obejmuje treści kształcenia dotyczące infrastruktury, techniki i technologii wykorzystywanej w procesach logistycznych. Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Uczeń powinien posługiwać się prawidłowym słownictwem, a właściwa realizacja programu nauczania zależy od stosowania i doboru metod nauczania, które powinny sprzyjać kształceniu samodzielnego, logicznego myślenia.
P: jw.
6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A., Andrzejczyk P. „Organizacja i monitorowanie procesów produkcyjnych”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3. Uczeń określa miejsce i warunki przechowywania materiałów do produkcji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godziny, P – 2 godziny
2. Treści (tematy):
 1. Magazyny produkcyjne.(T)
 - 2 – 3. Warunki w magazynach.(T)
 - 4.Czynniki decydujące po przechowywanych materiałach.(T)
- 1 – 2. Dobór miejsc na przechowywanie materiałów.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, prezentacje.
P: schematy recyklingu.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt obejmuje treści kształcenia dotyczące warunków przechowywania materiałów do produkcji. Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Uczeń powinien posługiwać się prawidłowym słownictwem, a właściwa realizacja programu nauczania zależy od stosowania i doboru metod nauczania, które powinny sprzyjać kształceniu samodzielnego, logicznego myślenia.
P: jw.
- 6.Literatura: Matulewski M., Sylwia K., Fajfer P., Wojciechowski A. „Systemy logistyczne”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4. Uczeń stosuje systemy informatyczne dostosowane do formy organizacji procesu produkcji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 17 godzin, P – 4 godzin

2. Treści (tematy):

1. System informacyjny w przedsiębiorstwie.(T)
2. Rodzaje informacji.(T)
3. Organizacja i jej otoczenie.(T)
4. Przepływ informacji zachodzący w podsystemach zaopatrzenia.(T)
5. Przepływ informacji zachodzący w podsystemach produkcji.(T)
6. Przepływ informacji zachodzący w podsystemach dystrybucji.(T)
7. Przepływ informacji zachodzący w podsystemach personalnych.(T)
8. Logistyczny system informacyjny.(T)
- 9 – 10. Systemy informatyczne wspomagające procesy zarządzania.(T)
- 11 – 14. Systemy informatyczne wspomagające procesy logistyczne.(T)
15. System informacyjny planowania przepływów produkcyjnych.(T)
16. Systemy informatyczne wspomagające zarządzanie produkcją.(T)
17. Usprawnienie procesów produkcyjnych.(T)

1 – 2. Informacja w procesie produkcji.(P)

3 – 4. Dobór systemu informatycznego do formy organizacji produkcji.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje, plansze.

P: komputer z odpowiednim oprogramowaniem, plansze.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Treści tego efektu z uwagi na gwałtowny i stały postęp naukowo – techniczny, objawiający się nowymi produktami i usługami, a także nowymi metodami i organizacją pracy, a w konsekwencji coraz to nowymi wymaganiami wobec pracowników, treści zawarte w nauczaniu tego efektu pozwolą uczniom sprostać wymaganiom stawianym przez przedsiębiorstwa poszukujących specjalistów do zarządzania elektronicznymi procesami biznesowymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A., Andrzejczyk P. „Organizacja i monitorowanie procesów produkcyjnych”, Wyd. ILiM, Poznań,

Cybulska D., Kij A., Ligaj M. „Organizowanie i monitorowanie przepływu zasobów i informacji w procesie produkcji”, Wyd. WSiP, Warszawa.

Efekt 5. Uczeń kompletuje materiały do poszczególnych etapów produkcji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 13 godzin, P – 11 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zarządzanie produkcją w ujęciu logistycznym – podstawowe wiadomości.(T)
2. Cele zarządzania produkcją.(T)
3. Charakterystyka działalności produkcyjnej.(T)
4. Struktura procesu produkcyjnego.(T)
5. Miejsce logistyki w zarządzaniu produkcją.(T)

6. Aspekt ekologiczny w zarządzaniu produkcją.(T)
7. Typy produkcji – podstawowe wiadomości.(T)
8. Punkt rozdzielający i jego wpływ na rodzaj produkcji i produkcja na magazyn PNM (MTS). (T).(T)
9. Produkcja na zamówienie PNZ (MTO) i konstrukcja na zamówienie KNZ (ETO).(T)
10. Montaż na zamówienie MNZ (ATO) i wykończenie na zamówienie WNZ (FTO).(T)
11. System zarządzania produkcją – podstawowe wiadomości.(T)
12. Hierarchia decyzji w zarządzaniu produkcją.(T)
13. Decyzje strategiczne i operacyjne w zarządzaniu produkcją.(T)

- 1 – 3. Organizacja przepływu zasobów i informacji między stanowiskami pracy.(P)
- 4 – 5. Analiza sprawności przepływów produkcyjnych.(P)
- 6 – 8. Systemy wspomagające zarządzanie przepływami produkcyjnymi.(P)
- 9 – 11. Rozwiązania organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakości przepływów produkcyjnych i wyrobów.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: wzory, karty pracy, zestawy ćwiczeń, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A., Andrzejczyk P. „Organizacja i monitorowanie procesów produkcyjnych”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Uczeń przestrzega zasad gospodarki odpadami.

1. Proponowana ilość godzin: T – 14 godzin, P – 6 godziny

2. Treści (tematy):

1. Regulacje prawne dotyczące odpadów obowiązujące w Polsce.(T)
2. Krajowy Plan Gospodarki Odpadami.(T)
3. Prawo Unii Europejskiej regulujące gospodarkę odpadami (dyrektywa).(T)
4. Pojęcie, klasyfikacja i podział odpadów.(T)
5. Klasyfikacja odpadów w Polsce.(T)
6. Rodzaje odpadów.(T)
7. Unieszkodliwianie odpadów.(T)
8. Sposoby zagospodarowania odpadami.(T)
9. Minimalizacja ujemnych skutków składowania odpadów.(T)
10. Sposoby redukcji przyczyn powstawania odpadów.(T)
11. Rodzaje odpadów niebezpiecznych.(T)
12. Metody wtórne redukcji dioksan.(T)
13. Recykling odpadów produkcyjnych.(T)
14. Transport odpadów produkcyjnych.(T)

1 – 3. Recykling odpadów.(P)

4 – 6. Transport odpadów.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Treści tego efektu z uwagi na gwałtowny i stały postęp naukowo – techniczny, objawiający się nowymi produktami i usługami, a także nowymi metodami i organizacją pracy, a w konsekwencji coraz to nowymi wymaganiami wobec pracowników, treści zawarte w nauczaniu tego efektu pozwolą uczniom sprostać wymaganiom stawianym przez przedsiębiorstwa poszukujących specjalistów do zarządzania elektronicznymi procesami biznesowymi.

P: jw.

6. Literatura: Cybulska D., Kij A., Ligaj M. „Organizowanie i monitorowanie przepływu zasobów i informacji w procesie produkcji”, Wyd. WSiP, Warszawa.

Efekt 7. Uczeń sporządza dokumenty dotyczące przepływu materiałów w procesie produkcji w języku polskim i obcym.

1. Proponowana ilość godzin: T – 13 godzin, P – 15 godzin

2. Treści (tematy):

1. Dokumentacja przepływów produkcyjnych - podstawowe wiadomości.(T)

2. Przykłady dokumentów produkcyjnych.(T)

3. Dokumentacja systemu zarządzania jakością.(T)

4. Dokumenty związane z monitorowaniem przepływów.(T)

5. Dokumenty kontroli w trakcie procesu produkcyjnego.(T)

6. Monitorowanie poprodukcyjne.(T)

7. Procedura dokumentowania przepływu zasobów w procesie produkcyjnym.(T)

8 – 9. Ewidencja przepływów produkcyjnych.(T)

10 – 11. Koszty w procesie produkcyjnym.(T)

12 – 13. Kalkulacja kosztów w procesie produkcyjnym.(T)

1 – 3. Dokumenty mające zastosowanie w przedsiębiorstwie.(P)

4 – 7. Tworzenie dokumentów produkcyjnych.(P)

8 – 11. Sporządzanie dokumentacji.(P)

12 – 15. Obliczanie kosztów produkcyjnym.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: program z odpowiednim oprogramowaniem, zestaw ćwiczeń.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A., Andrzejczyk P. „Organizacja i monitorowanie procesów produkcyjnych”, Wyd. ILiM, Poznań,
Cybulska D., Kij A., Ligaj M. „Organizowanie i monitorowanie przepływu zasobów i informacji w procesie produkcji”, Wyd. WSiP, Warszawa

3. Obsługa magazynów dystrybucji.

Liczba godzin: (T – 18; P – 72)

Efekt 1. Uczeń określa etapy dystrybucji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 4 godzin, P – 7 godziny

2. Treści (tematy):

1. Zadania, funkcje i cele dystrybucji.(T)
2. Rodzaje dystrybucji.(T)
3. Metody planowania w dystrybucji.(T)
4. Sieci dystrybucji(T)

1 – 4. Sieci dystrybucji – ćwiczenia.(P)

5 – 7. Metody planowania dystrybucji – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje

P: komputer z odpowiednim oprogramowaniem

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM,
Poznań.

Efekt 2. Uczeń dobiera kanały dystrybucji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godzin, P – 9 godziny

2. Treści (tematy):

- 1 – 2. Typy kanałów w dystrybucji.
3. Projektowanie kanałów dystrybucji.(T)
- 4 – 5. Strategie logistyczne.(T)

1 – 3. Metody projektowania kanałów dystrybucji.(P)

4 – 6. Sterowanie przepływem w logistyce.(P)

7 – 9. Planowanie w logistyce przedsiębiorstwa – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: zestawy ćwiczeń, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM,

Poznań.

Efekt 3. Uczeń określa wymagania procesu magazynowania w centrach dystrybucji i terminalach.

1. Proponowana ilość godzin: T – 5 godzin, P – 6 godziny

2. Treści (tematy):

1. Węzeł logistyczny.(T)

2. Lokalizacja węzłowych punktów sieci.(T)

3. Centrum dystrybucji.(T)

4 – 5. Jednostki uczestniczące w łańcuchu dystrybucji.(T)

1 – 3. Dobór jednostek do łańcucha logistycznego.(P)

4 – 6. Wybór lokalizacji dla centrum dystrybucji.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T: foliogramy, prezentacje.

P: zestawy ćwiczeń, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.

P: jw.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM,

Poznań.

Efekt 4. Uczeń stosuje systemy przepływu informacji i systemy informatyczne w procesie dystrybucji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 4 godziny

2. Treści (tematy):

1. Przepływ informacji w procesach dystrybucji – podstawowe wiadomości.(T)

2. System informacyjny wspomagający zarządzanie łańcuchem dostaw.(T)

3. Integracja przepływu informacji w łańcuchu dostaw.(T)

- 1 – 4. Systemy informatyczne wykorzystywane w dystrybucji.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, prezentacje.
P: zestaw ćwiczeń.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.
P: jw.
6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 5. Uczeń stosuje urządzenia automatycznej identyfikacji towarów.

1. Proponowana ilość godzin: T – godzin, P – 16 godzin
2. Treści (tematy):
1 – 3. System transmisji – oprogramowanie systemu i jego kompletacja.(P)
4 – 7. Zastosowanie i funkcjonowanie systemu kodów kreskowych – system EAN.(P)
8 – 10. Znakowanie towarów kodami kreskowymi.(P)
11 – 13. Etykiety logistycznej – format i lokalizacja etykiety GSI.(P)
14 – 16. Rozróżniać oznaczenia towarów.(P)
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
T: foliogramy, prezentacje.
P: zestaw ćwiczeń, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.
P: ćwiczenia.
5. Uwagi o realizacji programu:
T: Efekt zaleca się realizować w formie zajęć teoretycznych i praktycznych, które mają zapewnić uczniom niezbędne wiadomości i pozwolić na ich praktyczne wykorzystanie. Podczas zajęć zaleca się prezentować uczniom pojęcia i zagadnienia związane z procesami logistycznymi.
P: jw.
6. Literatura: Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Uczeń sporządza dokumenty dotyczące dystrybucji w języku polskim i języku obcym.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 30 godzin
2. Treści (tematy):
1. Dokumentacja w procesach dystrybucji.(T)
- 1 – 3. Zamówienie.(P)

- 3 – 6. Zapytanie ofertowe.(P)
- 7 – 9. Oferta.(P)
- 10 – 12. Wydawanie na zewnątrz.(P)
- 13 – 15. Faktura.(P)
- 16 – 18. List przewozowy.(P)
- 19 – 21. Przesunięcie międzymagazynowe.(P)
- 22 – 24. Wypełnianie dokumentów przewozowych.(P)
- 25 – 26. Wypełnianie dokumentów magazynowych.(P)
- 27 – 30. Wypełnianie dokumentów rozliczeniowych.(P)

3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:

T:

P: zestawy ćwiczeń, wzory pism, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, foliogramy, prezentacje.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T:

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T:

P: Celem realizacji tego efektu jest element pisania pism w przedsiębiorstwach branżowych. Uczeń będzie umiał rozpoznawać odpowiednie wzory pism i przyporządkować im odpowiednie zadania. Podczas realizacji efektu należy stworzyć każdemu uczniowi możliwość pracy z danym programem komputerowym.

6. Literatura: Śliwczyński B., Koliński A. „Organizacja i monitorowanie procesów dystrybucji”, Wyd. ILiM, Poznań.

5.8 Przedmiot: Organizacja transportu.

Liczba godzin: 450 (T:167; P: 283)

1. Planowanie i organizowanie procesów transportowych.

Liczba godzin: (T – 118; P – 196)

Efekt 1. Uczeń rozróżnia gałęzie transportu.

1. Proponowana ilość godzin: T – 18 godzin, P – 35 godzin

2. Treści (tematy):

1. Klasyfikacja transportu.(T)
- 2 – 3. Transport drogowy.(T)
- 4 – 5. Transport kolejowy.(T)
- 6 – 7. Transport lotniczy.(T)
- 8 – 9. Transport morski.(T)
- 10 – 11. Transport wodny śródlądowy.(T)
12. Transport przesyłowy.(T)
13. Zadania i funkcje transportu.(T)
14. Zasady transportu towarów.(T)
15. Środki transportu – klasyfikacja.(T)
16. Kryteria wyboru środka transportu.(T)
17. Materiał niebezpieczny i jego klasyfikacja.(T)
18. Warunki dopuszczenia środka transportu drogowego.(T)

1. Kolej.(P)
2. Wieża lotów.(P)
3. Kontenerowce.(P)
- 4 – 6. Wybór odpowiedniej trasy przejazdu.(P)
- 7 – 10. Infrastruktura punktowa i liniowa w poszczególnych gałęziach transportu – ćwiczenia.

(P)

- 11 – 14. Interpretacja i analiza zleceń klientów. (P)
- 15 – 16. Ćwiczenia w wyborze środków transportu zgodnych ze zleceniem.(P)
- 17 – 18. Dobór odpowiednich środków transportu.(P)
- 19 – 20. Ćwiczenia w wyborze miejsc składowania i przeładunku zgodnych ze zleceniem.(P)
- 21 – 23. Wykonanie projektu procesu przemieszczania zgodnie z warunkami zlecenia.(P)
- 24 – 26. Projekt procesu przemieszczania – ćwiczenia.(P)
- 27 – 29. Zadania z procesu przemieszczania.(P)
- 30 – 31. Opracowywanie procesu przemieszczania.(P)
- 32 – 35. Przewóz materiałów niebezpiecznych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim

oprogramowaniem, mapy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltynski M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 2. Uczeń rozróżnia infrastrukturę transportową.

1. Proponowana ilość godzin: T – 7 godzin, P – 14 godzin

2. Treści (tematy):

1. Charakterystyka działalności transportowej.(T)
2. Transport w łańcuchach dostaw.(T)
3. Outsourcing usług transportowych.(T)
4. Infrastruktura transportu samochodowego i kolejowego.(T)
5. Infrastruktura transportu lotniczego i morskiego.(T)
6. Infrastruktura transportu wodnego śródlądowego i intermodalnego.(T)
7. Funkcjonowanie firmy spedycyjnej na rynku usług transportowych.(T)
8. Popyt i podaż na rynku usług transportowych.(T)

1 – 2. Przebieg procesu spedycyjnego w handlu międzynarodowym.(P)

3 – 4. Infrastruktura transportu samochodowego.(P)

5 – 6. Infrastruktura transportu kolejowego.(P)

7 – 8. Infrastruktura transportu lotniczego.(P)

9 – 10. Infrastruktura transportu morskiego.(P)

11 – 12. Infrastruktura transportu wodnego śródlądowego.(P)

13 – 14. Infrastruktura transportu intermodalnego.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, mapy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3. Uczeń stosuje przepisy prawa dotyczące usługi przewozu i obrotu handlowego.

1. Proponowana ilość godzin: T – 15 godzin, P – 19 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Formuły handlowe.(T)

3. Zakresy odpowiedzialności uczestników transportu towarów niebezpiecznych.(T)

4 – 5. Przepisy prawa pracy a czas pracy kierowców.(T)

6 – 7. Przepisy prawa w transporcie drogowym.(T)

8 – 9. Przepisy prawa w transporcie kolejowym.(T)

10 – 11. Przepisy prawa w transporcie lotniczym.(T)

12 – 13. Przepisy prawa w transporcie morskim.(T)

14 – 15. Przepisy prawa w transporcie wodnym śródlądowym.(T)

1 – 2. Zastosowanie krajowych i międzynarodowych aktów prawnych regulujących przewozy ładunków.(P)

3 – 4. Zastosowanie krajowych i międzynarodowych aktów prawnych regulujących przewozy pasażerów w przykładach.(P)

5 – 6. Identyfikacja i stosowanie formuł handlowych w praktyce.(P)

7 – 8. Obowiązki kierujących pojazdami.(P)

9 – 12. Czas pracy kierowcy.(P)

13 – 16. Przepisy prawa w transporcie – ćwiczenia.(T)

17 – 19. Formuły handlowe w praktyce.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładac do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń.

Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji

o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom

zrozumienie lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów w rządzących gospodarką rynku

spedycyjno – transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4: Dobiera proces transportowy do warunków zlecenia.

1. Proponowana ilość godzin: T – 10 godzin, P – 10 godzin
2. Treści (tematy):
 1. Kryteria doboru transportu kolejowego.(T)
 2. Kryteria doboru transportu samochodowego.(T)
 3. Kryteria doboru transportu morskiego.(T)
 4. Kryteria doboru transportu wodnego śródlądowego.(T)
 5. Kryteria doboru transportu lotniczego.(T)
 6. Efektywność doboru środków transportowych.(T)
 7. Wykorzystanie środków transportowych przez transport kolejowy.(T)
 8. Wykorzystanie środków transportowych przez żeglugę wodną.(T)
 9. Realizacja zadań transportowych.(T)
 10. Planowanie pracy transportu i optymalizacja procesów transportowych.(T)

1 – 2. Korzyści z optymalizacji kosztów dla branży TSL.(P)

3 – 6. Wybór odpowiedniego transportu według wybranych kryteriów.(P)

7 – 10. Wykorzystywanie środków transportowych do odpowiednich zadań.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: sprawdzian.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładac do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń.

Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji

o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom

zrozumienie lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów w rządzących gospodarką rynku

spedycyjno – transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltiński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 5:Uczeń sporządza plan z przebiegu procesu transportowego.

1. Proponowana ilość godzin: T – 13 godzin, P – 34 godzin

2. Treści (tematy):

1. Szlaki tranzytowe oraz porty istotne dla tranzytu w Polsce.(T)
 2. Rodzaje przewozów.(T)
 3. Organizacja transportu wewnętrznego i zewnętrznego.(T)
 - 4 – 5. Modele transportowe.(T)
 6. Proces transportowy i przewozowy.(T)
 7. Uczestnicy procesu transportowego.(T)

8. Planowanie procesu transportowego.(T)
9. Podstawowe etapy realizacji procesu transportowego.(T)
10. Realizacja procesu transportowego.(T)
11. Czynniki determinujące czas dostawy.(T)
- 12 – 13. Rozkłady jazdy.(T)

- 1 – 4. Główne szlaki transportowe oraz porty w Polsce istotne dla tranzytu .(P)
- 5 – 7. Lokalizacja terminali i centrów logistycznych – ćwiczenia.(P)
- 8 – 10. Dobór optymalnego miejsca składowania i przeładunku – ćwiczenia.(P)
- 11 – 14. Dobór środków transportu do realizacji zadań transportowych.(P)
- 15 – 19. Wyznaczanie trasy i czasu dostawy w różnych gałęziach transportu.(P)
- 20 – 23. Wykonanie planu z przebiegu procesu transportowego.(P)
- 24 – 26. Kontrola czasu pracy kierowców.(P)
- 27 – 30. Konstrukcja rozkładu jazdy.(P)
- 31 – 34. Zastosowanie rozkładów jazdy.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, mapy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładac do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń. Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom zrozumienie

lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów rządzących gospodarką rynku spedycyjno – transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Uczeń opracowuje harmonogramy wykonania procesu transportowego.

1. Proponowana ilość godzin: T – 9 godzin, P – 33 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Wykorzystywanie map drogowych i szlaków komunikacyjnych podczas planowania przewozu

osób i towarów.(T)

3. Rozkłady jazdy przewozów regularnych.(T)

4 – 5. Konstrukcja rozkładów jazdy.(T)

6. Określenie czasu realizacji procesu transportowego.(T)

7. Harmonogram procesu transportowego.(T)

8 – 9. Zasady sporządzania harmonogramu wykonania procesu transportowego.(T)

1 – 4. Ćwiczenia w posługiwaniu się mapami drogowymi i szlakami komunikacyjnymi

podczas planowania przewozu osób i towarów.(P)

5 – 8. Analiza i tworzenie rozkładów jazdy przewozów regularnych. (P)

9 – 12. Określanie czasu realizacji procesu transportowego z uwzględnieniem czynności: transportu,

załadunki i wyładunku, odprawy granicznej i celnej oraz czynności wydania ładunku odbiorcy.(P)

13 – 16. Sporządzanie harmonogramu wykonania procesu transportowego.(P)

17 – 19. Optymalnego przygotowania ładunku do transportu.(P)

20 – 23. Ćwiczenia w formowaniu jednostek transportowych.(P)

24 – 27. Ustalenie optymalnych tras przewozu.(P)

28 – 29. Analiza rozkładu jazdy przewozów regularnych w celu wypracowania optymalnej trasy.(P)

30 – 33 Wybór optymalnych tras przewozu.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, mapy.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltynski M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 7. Uczeń stosuje międzynarodowe standardy identyfikacji ładunków i wymiany danych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 8 godziny, P – 13 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Charakterystyka międzynarodowych standardów identyfikacji ładunków i wymiany danych.(T)

3. Kody kreskowe.

4. Etykieta logistyczna.

5 – 6. Interpretacja informacji zawartych w oznaczeniach przewożonych ładunków.(T)

7. System monitorowania i rejestrowania ładunków.(T)

8. Rejestr i odczyt czasu pracy.(T)

1 – 4. Zastosowanie międzynarodowych standardów identyfikacji ładunków i wymiany danych.
(P)

5 – 8. Oznaczanie ładunków.(P)

9 – 13. Odczytywanie wydruków z tachografów.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, czytnik kodów kreskowych.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Umiejętności przekazywane w ramach efektu muszą być ukształtowane tak, aby uczeń umiał rozwiązać problem w każdej sytuacji i w takim stopniu, aby radził sobie z rozwiązywaniem problemów

w sytuacjach typowych.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltiński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 8. Uczeń ocenia jakość oraz efektywność procesów transportowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 11 godzin, P – 16 godzin

2. Treści (tematy):

1. Ceny usług transportowych – podstawowe wiadomości.(T)

2. System taryfowy w transporcie.(T)

3. Ceny usług transportowych.(T)

4. Ceny i taryfy w transporcie drogowym kolejowym.(T)

5. Ceny i taryfy w transporcie lotniczym i morskim.(T)

6. Ceny i taryfy w transporcie intermodalnym.(T)

7 – 8. Koszty w transporcie.(T)

9 – 10. Wskaźniki umożliwiające ocenę jakości i efektywności procesów transportowych. (T)

11. Zasady zarządzania jakością w procesach transportowych.(T)

1 – 4. Obliczanie oraz interpretacja wartości wskaźników.(P)

5 – 8. Zastosowanie norm jakości przedsiębiorstwa TSL.(P)

9 – 12. Ocena oferty do oczekiwań klienta.(P)

13 – 16. Tworzenie cenników.

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości

i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 9. Uczeń rozróżnia rodzaje usług transportowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 10 godzin, P – 8 godzin

2. Treści (tematy):

1. Pojęcie i klasyfikacja usług transportowych.(T)
2. Usługi przedsiębiorstw transportowych.(T)
3. System transportowy, proces transportowy i przewozowy.(T)
4. Technologie transportu.(T)
5. Zasady doboru pojazdów do określonych zadań.(T)
6. Sposoby zabezpieczania ładunków podczas transportu.(T)
7. Analiza procesu przewozowego.(T)
8. Miejsce załadunku i wyładunku towarów.(T)
9. Cel i przyczyny wprowadzania mechanizacji prac załadunkowych i wyładunkowych.(T)
10. Podstawowe grupy maszyn ładunkowych.(T)

1 – 4. Zasady doboru pojazdów do określonych zadań transportowych.(P)

5 – 8. Zastosowanie odpowiednich usług transportowych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, foliogramy.

P: prezentacje multimedialne, foliogramy, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładać do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń. Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom zrozumienie lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów rządzących gospodarką rynku spedycyjno – transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd.

ILiM, Poznań.

Efekt 10. Uczeń stosuje przepisy prawa dotyczące korzystania ze środków technicznych w procesach transportowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 8 godzin, P – 6 godzin

2. Treści (tematy):

1. Przedmiot i cel eksploatacji środków transportu.(T)
2. Strategie eksploatacji.(T)
3. Eksploatacja pojazdów samochodowych.(T)
4. Wymagania kodeksu drogowego dotyczące pojazdów.(T)
5. Rodzaje klasyfikacji badań homologacyjnych.(T)
6. Badania techniczne.(T)
7. System obsługowo – remontowy.(T)
8. Konserwacja środków technicznych.(T)

1 – 4. Badania homologacyjne – ćwiczenia.(P)

5 – 6. Badania techniczne – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem, wzory dokumentów.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładać do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń. Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom

zrozumienie

lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów rządzących gospodarką rynku spedycyjno - transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 11. Uczeń dobiera środki techniczne i technologie do wykonanej usługi.

1. Proponowana ilość godzin: T – 10 godzin, P – 8 godzin

2. Treści (tematy):

1. Klasyfikacja i podstawowy podział infrastruktury transportu.(T)

2. Transport drogowy i kolejowy.(T)

3. Transport morski i wodny śródlądowy.(T)

4. Transport rurociągowy i lotniczy.(T)

5. Fronty i rampy przeładunkowe.(T)

6. Pozostały sprzęt przeładunkowy.(T)

7 – 8. Technologie przeładunkowe w transporcie międzygałęziowym.(T)

9 – 10. Techniki przeładunku.(T)

1 – 4. Budowa magazynu.(P)

5 – 8. Wykorzystywanie urządzeń podczas przeładunku – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Umiejętności przekazywane w ramach efektu muszą być ukształtowane tak, aby uczeń umiał rozwiązać problem w każdej sytuacji i w takim stopniu, aby radził sobie z rozwiązywaniem problemów

w sytuacjach typowych.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

2. Planowanie i organizowanie procesów spedycyjnych.

Liczba godzin: T – 26, P – 40

Efekt 1. Uczeń charakteryzuje funkcjonowanie rynku transportowo – spedycyjnych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 6 godzin, P – 3 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Podmioty sektora TSL.(T)

3 – 4. Zakres odpowiedzialności uczestników transportu.(T)

5. Znaczenie logistyki i transportu dla rozwoju przedsiębiorstw.(T)

6. Klasyfikacja systemu logistycznego.(T)

1 – 3. Odpowiedzialności uczestników transportu – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości

i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 2. Uczeń rozróżnia rodzaje ładunków transportowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Definicja ładunku.(T)

2. Klasyfikacja ładunków.(T)

3. Rodzaje środków transportu ze względu na podatność ładowną.(T)

1 – 2. Oznaczenia ładunków – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładać do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń. Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom zrozumienie lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów rządzących gospodarką rynku spedycyjno - transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltynski M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3. Uczeń rozróżnia rodzaje jednostek ładunkowych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godzin, P – godzin

2. Treści (tematy):

1. Jednostka ładunkowa.(T)

2. Rodzaje jednostek ładunkowych.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Umiejętności przekazywane w ramach efektu muszą być ukształtowane tak, aby uczeń umiał rozwiązać problem w każdej sytuacji i w takim stopniu, aby radził sobie z rozwiązywaniem problemów

w sytuacjach typowych.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltynski M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4. Uczeń formułuje jednostki ładunkowe.

1. Proponowana ilość godzin: T – 0 godzin, P – 16 godzin

2. Treści (tematy):

1 – 2. Formatowanie ładunków.(P)

3 – 6. Planowanie przeładunku oraz dobór urządzenia załadunkowe, przeładunkowe i wyładowniczego. (P)

7 – 10. Ćwiczenia w doborze sposobu składowania towarów i ich zabezpieczenia.(P)

11 – 12. Obliczanie parametrów jednostek ładunkowych.(P)

13 – 14. Dokonywanie wyboru środków technicznych do wykonywania procesów transportowych.(P)

15 – 16. Ćwiczenia w formowaniu ładunków dla wybranego środka transportu. (P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim wyposażeniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 5. Uczeń dobiera opakowania transportowe do rodzaju ładunku lub potrzeb klienta.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 4 godzin

2. Treści (tematy):

1. Opakowania.(T)

2. Rodzaje i funkcje opakowań.(T)

1 – 2. Dobór opakowań do ładunku.(P)

3 – 4. Funkcje opakowań – zastosowania.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W procesie kształcenia dużą wagę należy przykładac do kształtowania umiejętności podczas ćwiczeń. Wymaga to dobrej znajomości aktualnej literatury przedmiotu i śledzenia na bieżąco publikacji o tematyce TSL, ponieważ posługiwanie się przykładami z życia gospodarczego ułatwi uczniom

zrozumienie

lub samodzielne sformułowanie praw i mechanizmów rządzących gospodarką rynku spedycyjno - transportowego.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 6. Uczeń przestrzega zasad oznaczeń ładunku i środków transportu.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 2 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zasady oznaczeń ładunków i środków transportu.(T)

2. Standardy identyfikacji ładunków i wymiany danych.(T)

1 – 2. Oznaczanie ładunków i środków transportu.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian.

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: Umiejętności przekazywane w ramach efektu muszą być ukształtowane tak, aby uczeń umiał rozwiązać problem w każdej sytuacji i w takim stopniu, aby radził sobie z rozwiązywaniem problemów w sytuacjach typowych.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 7. Uczeń dobiera rodzaj, zakres i technologię czynności manipulacyjnych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Czynniki manipulacyjne do wykonania zadania.(T)

2. Wybór magazynu ze względu naładunek.(T)

1 – 2. Wybór optymalnego miejsca składowania i przeładunku.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a także ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 8. Uczeń opracowuje harmonogram czynności manipulacyjnych oraz określa ich zakres.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Czynniki manipulacyjne zadania logistycznego i jego czas.(T)

1 – 2. Opracowanie harmonogramów czynności logistycznych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 9. Uczeń dobiera sposób zabezpieczania ładunku.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 4 godziny

2. Treści (tematy):

1. Zabezpieczenie ładunku.(T)

2. Czynniki wpływające na bezpieczeństwo.(T)

3. Osprzęt do zabezpieczenia ładunku.(T)

1 – 2. Zastosowanie zabezpieczenia ładunków.(P)

3 – 4. Wybór zabezpieczenia do danego ładunku i rozmieszczenia na pojeździe.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 10. Uczeń wybiera rodzaj i zakres ubezpieczenia ładunku.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 3 godziny

2. Treści (tematy):

1. Ubezpieczenie ładunków.(T)

2. Odpowiedzialność stron umowy.(T)

3. Gestia transportowa i ubezpieczeniowa.(T)

1 – 2. Ubezpieczenie w praktyce.(P)

3. Odpowiedzialność za szkody w ładunku.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 11. Uczeń stosuje przepisy prawa dotyczące procedur celnych.

1. Proponowana ilość godzin: T – 2 godziny, P – 2 godziny

2. Treści (tematy):

1. Urząd celny.(T)

2. Deklaracja celna.(T)

1 – 2. Zastosowanie przepisów celnych.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

3. Dokumentowanie realizacji procesów transportowo – spedycyjnych.

Liczba godzin: T – 22 godzin, P – 47 godziny

Efekt 1:Uczeń sporządza i gromadzi dokumentację środków technicznych w języku polskim i języku obcym.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 4 godzin

2. Treści (tematy):

1. Dokumenty, jakie powinny znajdować się w pojeździe.(T)
2. Dodatkowe dokumenty niezbędne podczas transportu osób i rzeczy.(T)
3. Dokumenty ewidencji pracy i napraw pracy wózków widłowych.(T)

1 – 4. Dokumentacja rejestrująca przebieg eksploatacji, napraw i przeglądu środka transportu.
(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. I LiM, Poznań.

Efekt 2: Uczeń stosuje przepisy prawa dotyczące dokumentacji transportowo – spedycyjnej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 8 godzin

2. Treści (tematy):

- 1 – 2. Dokumentacja w transporcie drogowym towarów niebezpiecznych.(T)
3. Dokumentacja w przewozach krajowych i międzynarodowych.(T)

1 – 4. Dokumentacja w transporcie drogowym towarów niebezpiecznych.(T)

5 – 8. Dokumentacja w przewozach krajowych i międzynarodowych.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltynski M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 3: Uczeń sporządza dokumenty spedycyjno transportowe w języku polski i języku angielskim. stosuje przepisy prawa dotyczące dokumentacji transportowo – spedycyjnej.

1. Proponowana ilość godzin: T – 12 godzin, P – 32 godzin

2. Treści (tematy):

1. Zapytanie ofertowe.(T)

2. Zalecenie spedycyjne.(T)

3. Instrukcja wysyłkowa.(T)

4. Umowa spedycji.(T)

5 – 6. Dokumenty transportowe – transport drogowy.(T)

7 – 8. Dokumenty transportowe – transport kolejowy.(T)

9 – 10. Dokumenty transportowe – transport wodny.(T)

11 – 12. Dokumenty transportowe – transport lotniczy.(T)

1 – 4. Zapytanie ofertowe – ćwiczenia.(P)

5 – 8. Zalecenie spedycyjne – ćwiczenia.(P)

9 – 12. Instrukcja wysyłkowa – ćwiczenia.(P)

13 – 16. Umowa spedycji – ćwiczenia.(P)

17 – 20. Dokumenty transportowe – transport drogowy – ćwiczenia.(P)

21 – 24. Dokumenty transportowe – transport kolejowy – ćwiczenia.(P)

25 – 28. Dokumenty transportowe – transport wodny – ćwiczenia.(P)

29 – 32. Dokumenty transportowe – transport lotniczy – ćwiczenia.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 4: Uczeń stosuje przepisy prawa dotyczące odpowiedzialności cywilnej przewoźnika.

1. Proponowana ilość godzin: T – 3 godziny, P – 3 godziny

2. Treści (tematy):

1 – 2. Kodeks cywilny.(T)

3. OPWS i odpowiedzialność cywilna przewoźnika(T).

1 – 3. Zastosowanie OPWS w praktyce.(P)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

Efekt 5: Uczeń przestrzega zasad obiegu dokumentów towarzyszących spedycji.

1. Proponowana ilość godzin: T – 1 godzina, P – 0 godzin

2. Treści (tematy):

1. Obieg dokumentów spedycyjnych.(T)

3. Środki dydaktyczne:

T: prezentacje multimedialne, filmy edukacyjne, plansze dydaktyczne.

P: prezentacje multimedialne, plansze dydaktyczne, komputer z odpowiednim oprogramowaniem.

4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:

T: odpowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian

P: ćwiczenia.

5. Uwagi o realizacji programu:

T: W realizacji materiału nauczania należy wykorzystać różne metody, takie jak wykład czy dyskusja,

a takie ćwiczenia przeprowadzane w warunkach symulowanych. Stopień opanowania wiadomości i umiejętności przez ucznia powinien być sprawdzony tradycyjnymi metodami takimi jak: test, sprawdzian, odpowiedź ustna oraz na podstawie obserwacji wykonywanych ćwiczeń.

P: jw.

6. Literatura: Stajniak M, Hajdul M, Foltyński M, Krupa A. „Transport i spedycja”, Wyd. ILiM, Poznań.

5.10 Przedmiot: Praktyka zawodowa.

Liczba godzin: 160 (T:0; P: 160)

1. Treści (tematy):

1. Zapoznanie z strukturą przedsiębiorstwa, wymogi bhp oraz aktami prawnymi.
 2. Zapoznanie z zadaniami logistycznymi wykonywanymi w danym przedsiębiorstwie.
 3. Kierowanie i zarządzanie przedsiębiorstwem logistycznym.
 4. Organizacja przewozów transportowych.
 5. Czas pracy kierowców.
 5. Dokumentacja transportowa.
 6. Gospodarka magazynowa.
 7. Procesy magazynowe.
 7. Dokumentacja magazynowa.
 8. Wykonywanie harmonogramu zaopatrzenia materiałowego przedsiębiorstwa.
 9. Zarządzanie oraz analiza wykorzystania zapasów w magazynie.
 10. System zagospodarowania odpadami.
 11. Zapoznanie z urządzeniami do składowania.
 12. Dobór odpowiednich środków transportowych wewnątrzzakładowych do realizacji zadania.
 13. Dobór odpowiedniego opakowania do zabezpieczenia ładunku oraz przygotowanie towaru do wysyłki.
 14. Dobór środków transportu do opracowanego planu zadania logistycznego.
 15. Przebieg procesu logistycznego.
 16. Usługi logistyczne.
 17. Cenniki, taryfikatory.
 18. Obsługa klienta oraz negocjacje.
 19. Metody i narzędzia jakościowe mające zastosowanie w działalności logistycznej.
 20. Oferowanie usług.
3. Środki dydaktyczne i uwagi o realizacji:
P: środki dydaktyczne, w które wyposażone jest przedsiębiorstwo.
4. Metody sprawdzania i oceny osiągnięć ucznia:
P: sprawdzanie obecności i zaangażowania ucznia w miejscu odbywania praktyk.
5. Uwagi o realizacji programu:
P: Praktyka powinna polegać na obserwacji czynności lub uczestnictwie w obsłudze stanowisk związanych z logistyką, dzięki czemu uczeń – praktykant zapozna się z różnorodnością zadań.